

ฉบับใหม่ ออกวาง ทุกวันศุกร์
อินเทอร์เน็ตเปิด ทุกวันจันทร์

HOME EDITOR TEAM WEBBOARD CONTACT US

ปีที่ 12 ฉบับที่ 579 วันที่ 7 - 13 ก.ค. 2546

2003

30 ปี 14 ตุลา

ภาวดี อินเทพ

ในฉบับ

บ.ก. บอกข่าว จากผู้อ่าน
สุทธิชัย หยุน ในรอบสัปดาห์
ถอดรหัสข่าว เรื่องจากปก 1
เรื่องจากปก 2
เรื่องจากปก 3
เรื่องจากปก 4

ในกระแส

รายงานพิเศษ (1)
รายงานพิเศษ (2)
สัมภาษณ์พิเศษ
คนละดาว คนละดวง
Mekong Corridor
เก็บเบี้ยให้กระแส
30ปี 14ตุลา
เหตุเกิดที่...อุทองใน

ทัศนะวิจารณ์

หมายเหตุการณ์
จกอก
สุนันท์ ศรีจันทร์
ธเนศ อภรณ์สุวรรณ
เรื่องโม้ๆ นักเรียนนอก
สุจินต์ จันทร์นวล
ธรรมาภิวัฒน์
โสภณ องค์การ
คิดอย่างไทย
พิณิจไทย
เทพชัย หย่อง
แลไปข้างหน้า
คลื่นแห่งสังคม
บ้านนอก-เมืองนอก
โค้งสุดท้ายปฏิรูปฯ
ร.นอกหน้าต่าง
Bizman Show

ต่างประเทศ

ข่าวต่างประเทศ (1)
ข่าวต่างประเทศ (2)
บุคคลโลก
แกะกล่อง
สารคดีต่างแดน

วรรณกรรม

สิงห์สนามหลวง
เรื่องรอง รุ่งรัศมี
ห้องใต้หลังคา
กวีทรศน์
บทบันทึกชีวิต
สารคดี

บันทึกจากข้างบาททาง
แผ่นดิน/เมืองใหม่
คนละทิศ คนละที่
อ่านเอาเรื่อง
นวนิยาย

ภาวดี อินเทพ

รวมพล 'ลูกหลานคนตุลา'

ในขณะที่ 'คนเดือนตุลา' ได้ร่วมเชิดชูประชาธิปไตยและจัดงานฉลอง '14 ตุลา วันประชาธิปไตย' กันอย่างยิ่งใหญ่
เนื่องในวาระครบรอบ 30 ปี 14 ตุลาคม 2516 ในวันนี้

'ลูกหลานคนเดือนตุลา' กลุ่มหนึ่ง ก็ได้ถือวาระพิเศษนี้เป็น 'จุดเริ่มต้น' ของการรวมตัว เพื่อสืบสานเจตนารมณ์จากคนรุ่น
พ่อแม่มาสู่รุ่นของพวกเขาอย่างแท้จริง

กลุ่มนี้มีชื่อว่า **แรงคิด** มี พิท-พลัธรรม ดริยะเกษม (ลูกชายคนโตของ พิรพล ดริยะเกษม) เป็นแกนนำ

ร่วมด้วยสมาชิก 'ชุดเดิม' ที่ร่วมกันก่อตั้งกลุ่ม futureseed อย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็น ก้อย-กุลขยา เต็มชวาลา (ลูก
สาว น.พ.ดร.ประยงค์ เต็มชวาลา อดีตนายกสโมสร ม.มหิดล) เก็จ-เกษลักษณ์ หาราชชัย (ลูกสาว ทวีศักดิ์ หาราชชัย
อดีตประธานสภาภาาแพ ม.เกษตรฯ) ตลอดจนคนสองพี่น้องตระกูล 'ศิริธรรมวัฒน์' คือ กุ้ง-ภา และ เต๋ยง-นที (ลูกสาว-ลูก
ชายของประทุม-อรัญญา)

และ 'สมาชิกใหม่' ที่มาจากการชักชวนทั้งโดยตรง และผ่านคุณพ่อคุณแม่ซึ่งมีสายสัมพันธ์อันดีต่อกัน แล้วออกต่อๆ กัน
ไป ได้แก่ หลวง สุขใส (ลูกชายคุณไชแสง) เก็ย-องอาจ บัญญาชาติรักษ์ (ลูกชายรัฐมนตรีประพัฒน์) ปอ-ยุติธรรม
พิมพ์านนท์ (ลูกชายสมาน-สุภรณ์) เตือน ศรีนอก (ลูกสาวลุงคำสิงห์-ประวี) บรรณวัชร มฤคพิทักษ์ (ลูกชายประสาร)
ขุนกลาง ขุขันธ์ (ลูกชายของวีระศักดิ์ ผู้เฒ่าแห่งวงสองวัย)

ร่วมด้วย ริวโชติ วัฒนโธ (ลูกชาย ดร.ริวโชติ-วันวิสาข) อาร์ด-แสงธรรม ขุนขภาธาร (ลูกชายมาลีรัตน์ แก้วก่า) พัชรวีร์
พรหมวงศ์ (ลูกชายยงค์-สุดา) พิษญ์ เหล่าศรีศักดิ์ากุล (ลูกยิงเกียรติ-สมล) ศานต์ไพ หุ่นพยนต์ (ลูกสัมพันธ์-สุรัสวดี)
 ฯลฯ

ส่วนที่ยกทีมมาร่วมขบวนกันทั้งบ้านก็มี ได้แก่ 2 พี่น้องฝาแฝดลูกสาว ธัญญา ผลอนันต์ คือ คมเคียว ชีรวรรณ-เรียว
จันทร์ ชีรฐ ร่วมด้วย คมธรรม-แพรวใจ ดำรงเจริญ (ลูกชายลูกสาว ประเดิม-สุพร)

ตลอดจน 3 พี่น้องหลานปู่สัญญา ธรรมศักดิ์ คือ สุวัฒน์-บุญลักษณ์-หัทธินี ธรรมศักดิ์ (ลูกชาย-น.พ.จักรธรรม) 4 พี่
น้อง 'เต็มชวาลา' ได้แก่ กุลดา-กุลขยา-กุลธิดา-กุลนิดา และบ้าน 'หาราชชัย' คือ อรรถเทพ-เกษลักษณ์-พิมพ์สมัย ก็
ไปพลาดงานนี้ด้วย

ความตั้งใจอย่างแรกของกลุ่มก็คือ การจัดงาน 'รวมพล' โดยลูกหลานคนตุลาด้วยตัวเอง เพื่อจะได้รู้จักกันไว้ และเป็น
การสร้างแนวร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมต่อไปในวันข้างหน้า ซึ่งงานแรกนี้ก็ผ่านไปด้วยดีเมื่อค่ำที่ 28 มิถุนายนที่
ผ่านมา โดยมีสถาบันปริทัศน์มยงค์ เป็นที่นัดหมาย

อีกความตั้งใจหนึ่ง ก็คือ 'แรงคิด' จะทำหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่ง แต่ 'ไม่ใช่ในแนวประวัติศาสตร์' แต่เป็น 'การเล่าเรื่องของ
คนที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์อย่างย่อๆ'

"หรือแม้จะไม่อยู่ร่วมเหตุการณ์ แต่อยู่ต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ ก็ส่งมาได้ว่าวันนั้นคุณรู้สึกอย่างไรในวันนั้น ถ้าคุณยัง

ปกิณกะ-บันเทิง

โหราศาสตร์
ราศีแห่งดาว
มัจฉาหลงเหยื่อ
กฤษณะลวงลูก
โชนของคนรักสัตว์
สัปดาห์นี้มีอะไร
ยন্ত্রกรรม
ทอनोंงท่องเวบ
วังนกระเด็น
พื้นที่โฆษณา
ในโลกไซลาน
Someone in Love
ดาร์กี้ คิลปินสามัญชน
อู๋...ร้าย
ตำนานโทษประหาร
สถานีดิจิทัล
Romance Charm...
ซึ่งกันและกันฯ
คนกับต้นไม้

ภาพยนตร์-ดนตรี-ศิลปะ

นันทขว้าง สิริสุนทร
ร้อยอัลบั้มแจ๊ส
วีจิตร มุญชุ
ศิลปะกรรมวัฒนธรรมวิจารณ์
อิมก่อนดูหนังฯ
ซีเนมาสแควร์
บรรทัด 5 เส้น
เพลงกลางแจ้ง
นอกจอบันเทิง
โลกมายา
นำปเนา

สุขภาพ

วินัย ดะลันท์
นิทานอาหาร
คลินิกรัก"หมอพันธ์ศักดิ์"
จิตรา กอนันท์เกียรติ
ลมหายใจสีเขียว
เสื่อโยโย่เรื่อย
Appetite ...

กีฬา
กีฬา

จำได้"

พลัธรรม อธิบาย โดยมีคอนเซ็ปท์ง่าย ๆ ก็คือ ให้ผู้มีส่วนร่วมเล่าเรื่องราวว่า 'เมื่อ 14 ตุลาคม 2516 คุณทำอะไร?' โดยเขียนเข้ามาจะผ่านเวบไซต์ หรือเขียนลงกระดาษขนาดความยาว A4 (1 แผ่น) ก็ได้

"ที่ตั้งใจทำขึ้นก็เพราะว่า ที่ผ่านมามีเหตุการณ์ 14 ตุลาถูกจารึกด้วย 'คนกลุ่มหนึ่ง' เท่านั้นเอง เช่นคนที่มีบทบาทมากหน่อย ซึ่งผมเห็นว่าขบวนการคราวนั้นมันยิ่งใหญ่ แต่ชื่อของเขาไม่ได้ถูกจารึกไว้เลย หนังสือเล่มนี้ก็จะให้ชื่อและเรื่องราวของพวกเขาเหล่านั้นไว้ อย่างน้อยเขาก็จะได้รู้สึก ว่าวันนี้ประวัติศาสตร์ไทยก็ได้จารึกชื่อของเขาไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง ถึงแม้วันนั้นเขาจะแค่ไปเดิน ไปนั่ง หรืออยู่ต่างจังหวัด หรือเป็นคนครูที่หยุดสอนเพื่อออกมาประท้วงในวันนั้นก็เขียนเรื่องราวเหล่านั้นส่งเข้ามาได้"

พลัธรรมไม่ปฏิเสธว่าในการ 'เขียนประวัติศาสตร์จากผู้สร้าง' คราวนี้ ดูๆ แล้วไม่ต่างจากการต่อภาพจิ๊กซอว์นัก เพราะในชั้น 'รวบรวม' และ 'คัดสรร' นั้น พวกเขาจะนำทุกเรื่องราวมาเรียงรายให้ปรากฏ โดยไม่มีกั 'บิดเบือน' หรือ 'คัดทิ้ง' เรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง แต่ที่ส่งๆ กันมา (ถ้ามีมาก) ถ้าไม่ได้ตีพิมพ์ในหนังสือก็จะมีให้อ่านในเวบไซต์แน่นอน

"อย่างน้อยทุกคนที่ส่งมา จะถูกจารึกไว้ที่ไหนสักแห่งหนึ่ง แต่จะรวบรวมเป็นหนังสือทั้งหมดหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าจะส่งมากน้อยแค่ไหน" แกนนำกลุ่มแรงคิด รับประกัน

อย่างไรก็ตาม แรงคิดแสดงความบริสุทธิ์ใจในการทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาด้วยการไม่ตั้งระบบ 'ตรวจสอบ' ข้อเท็จจริงใดๆ ทั้งสิ้น เพราะโจทย์เริ่มต้นไม่ได้มองในเชิงประวัติศาสตร์ว่ามีเกิดอะไรขึ้น แต่เน้นความรู้สึกของแต่ละคนว่าวันนั้นแต่ละคนทำอะไรบ้าง เพราะสิ่งที่จะทำไม่ได้เป็นเชิงประวัติศาสตร์หรือวิชาการมากนัก

"ผมว่าวันนี้เรามองในความรู้สึกของคนที่จะอ่าน ดีกว่าที่เราจะไปตั้งกำแพงตรวจสอบ อีกอย่างหนึ่งผมคิดว่าคนที่จะส่งมา ระดับหนึ่งก็น่าจะเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ส่วนคนประเภทที่ไม่ใช่มันก็จะบ้างแต่ผมคิดว่าไม่เสียหายอะไรที่จะมีคนประเภทนี้ปะปนมาบ้าง อย่างน้อยถ้าเนื้อหาเขาอ่านดูโอเค ก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร"

พลัธรรมเอ่ยความในใจ ขณะเดียวกันกับออกด้วยว่าหนังสือเล่มนี้คงไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อประวัติศาสตร์ เพราะคิดว่าประวัติศาสตร์ต่างๆ ที่ถูกกำหนดมานั้นเป็นเหมือนภาพใหญ่ที่ทุกคนรู้อยู่แล้วว่าเป็นอย่างไร แต่ส่วนเล็กๆ ที่บางทีอาจจะมีส่วนขัดแย้งกันเอง ก็ไม่น่าจะเป็นเรื่องเสียหายอะไร เช่นเดียวกับหนังสือของกลุ่ม ที่คาดว่าจะตีพิมพ์ให้ทันงาน 30 ปี 14 ตุลา ที่จะถึงนี้

"หนังสือเล่มนี้น่าจะเป็นแง่มุมที่ใหม่ เพราะประวัติศาสตร์ที่ผ่านมามีถูกเล่าจากคนไม่กี่คน คิดว่ายังมีคนอีกเยอะ อย่างพ่อแม่ผมที่เขาอยากจะทำบันทึก อยากจะบอก แต่ส่วนหนึ่งเขาไม่ได้อยู่ในแวดวงที่จะต้องทำ เขาไม่มีพื้นที่ให้เขาหวังว่านี่จะเป็นพื้นที่ให้คนเหล่านั้น"

อย่างไรก็ตาม การรวมพลและการทำหนังสือก็เป็นแค่เป้าหมายระยะสั้นเท่านั้น เพราะ 'แรงคิด' จะไม่หยุดเพียงแค่นี้ หากแต่มองไปไกลถึง 'การสร้างชุมชนการมีส่วนร่วมของเยาวชนคนรุ่นใหม่' อีกด้วย

"ก็มองต่อไปว่า เราจะทำอะไรให้เยาวชนได้สังเกตเห็นปัญหาของประเทศ หรือเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาบ้าง อาจจะไม่ได้อ่านมาแก้ไข้ปัญหาโดยตรง แต่มีเวทีให้เด็กมาพูดมานั่งถกเถียงปัญหามานั่งเมืองกัน เป็นการสร้างสรรค์ทรัพยากรมนุษย์ส่วนหนึ่ง เพราะถ้ารอให้เขาโตเป็นผู้ใหญ่แล้วค่อยมานั่งคิดว่าทำอะไรให้กับประเทศชาติ ผมคิดว่ามันสายเกินไป"

แกนนำกลุ่มแรงคิดว่าอย่างนั้น จะเป็นจริงแค่ไหนต้องติดตาม ส่วนลงป้าน่าเอา 'คนเดือนตุลา' ที่มีเรื่องราวดีๆ ส่งไปได้ที่ 194 อาคารซีทีไอ ชั้น 10 ถ.รัชดาภิเษก คลองเตย กรุงเทพฯ 10110 หรือคลิก www.rangkids.com

(ล้อมกรอบ)

ประเด็น

อันเนื่องมาจาก 'วันแบ่งเด็กแห่งชาติ'?

เรื่อง

00 มีข่าวคืบหน้ามาว่า วันประชาธิปไตยแห่งชาติ เนื่องในโอกาส ครบรอบ 30 ปี 14 ตุลาคม 2516 ขณะนี้มีการเสนอโครงการผ่าน คณะกรรมการจัดงานครบรอบ 30 ปี 14 ตุลาคม 2516 ของรัฐสภา ที่มี สมศักดิ์ ปรีศานันท์กุล เป็นประธาน เข้าไปแล้ว รวมทั้งสิ้น 38 ล้านบาท ขั้นตอนต่อไปก็อยู่ที่ จาตุรนต์ ฉายแสง จะพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐ (ที่อาจจะมาจาก สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล) ลงมาให้

00 งานใหญ่ที่สุดงบประมาณ มากที่สุด เท่าที่สำรวจดูคร่าวๆ เห็นจะเป็นงานของ อนุกรรมการฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม ที่มี อติศร เพ็ญเกษ เป็น ประธาน แต่คนดำเนินงานจริงๆ น่าจะเป็น วิสา คัญทัพ ในฐานะ ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ ในส่วนนี้มีผู้ช่วยที่แข็งขันอยู่อีก 2 คน ไพจิตร อักษรณรงค์ (คู่มือคนปัจจุบันของ วิสา คัญทัพ) กับ เรืองยศ พิมพ์ทอง ทั้งคู่สังกัด อาร์สยาม บริษัทลูกของ อาร์.เอส.โปรโมชั่น ที่ทำหน้าที่ด้าน ผลิตเพลงลูกทุ่ง เสนอโครงการไปในวงเงิน งบประมาณ 10 ล้านบาท แบ่งเป็น ฟรีคอนเสิร์ต 3 เวทีในเขต กทม. เป็นเงินรวม 4 ล้านบาท และอีก 13 เวทีใน ต่าง จังหวัด เป็นเงิน 3.25 ล้านบาท นอกจากนั้นยังมี คอนเสิร์ตเก็บเงิน จัดที่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีกในงบประมาณ ลงทุน 2.8 ล้านบาท นี่ยังไม่รวม งานอ่านบทกวี อีกในงบประมาณ 7 แสนบาท และยังมีโครงการออก เทปเพลงเพื่อ ชีวิต อีก 2 อัลบั้ม อัลบั้มหนึ่งตั้งใจจะให้ เป็นผลงานของ นักร้องร่วมสมัย อาทิ ธงไชย แมคอินไตย์ อีกอัลบั้มให้ เป็นผลงานของ นักร้องรุ่นอาวุโส ระดับ สุเทพ วงศ์กำแหง นอกจากนั้นยังมี โครงการจัดพิมพ์หนังสือ อีกจำนวนหนึ่งแต่ไม่รู้ว่าจะ ผ่าน หรือไม่เพราะน่าจะไปซ้ำซ้อนกับงานของ คณะอนุกรรมการฝ่ายวิชาการ ที่มี พีรพล ตรียะเกษม เป็น ประธาน โดยมี บวร ยสินทร เป็น คนทำงาน ที่ แข็งขัน มากกว่าใคร

00 พูดถึง หนังสือ แล้วก็ต้องบอกว่านี่เป็นกิจกรรมลักษณะที่ 2 รองจาก คอนเสิร์ต ที่เสนอของงบประมาณ มากเป็น อันดับ 2 คือ 6 ล้านบาท เพื่อมาทำหนังสือ 2 โครงการ 2 ลักษณะด้วยกัน หมายเหตุเดือนตุลา เป็นหนังสือเล่มที่จะ พิมพ์เผยแพร่ไปทั่วด้วยยอด กว่า 1 ล้านเล่ม อีกโครงการหนึ่งที่น่าสนใจคือ หนังสือ 30 ปก (จำนวนพิมพ์ประมาณ ปก ละ 10,000 เล่ม) อาจเป็น วรรณกรรม หรือ ฯลฯ ที่เกี่ยวเนื่องกับ 14 ตุลาคม 2516 งานนี้เชื่อว่า พ็อกเก็ตบุ๊คสกุลเพื่อ ชีวิตเพื่อมวลชน เห็นทีจะ สันแสง แนนอน

หมายเหตุ : จากคอลัมน์ 'ข่าวป่นคน คนป่นข่าว' โดย 'เซียงเส้าหลง' นสพ.ผู้จัดการรายวัน (1 กรกฎาคม 2546)

[an error occurred while processing this directive]

POLITICS

รับฟังคลื่น

JOBROADS www.jobroads.net

SEARCH >> ADVANCED SEARCH | SITEMAP

ค้นหาย้อนหลังในรอบ

Submit

คอลัมน์

ข่าวป่นคน-คนป่นข่าว ลึก(ไม่)ลับ กับ "ลัดดา" ป้อมพระสุเมรุ คุณเกษม-พ่ายพดอบ ประชาสังคม คัมภีร์กอลยาภกเมธา

บทความ

โลกกว้าง - ทางแคบ จากท่าพระจันทร์ ถึง สนามหลวง ข้างพระราชาราชูร์

ข่าววิเคราะห์

ข่าวเชิงวิเคราะห์ ข่าววิเคราะห์การเมือง บทวิเคราะห์ -ชัยอนันต์ สมทวณิช -พ่าย วนาสวรรณ -ยุค ศรีอาริยะ -ดวงเมือง

นิตยสาร

มองจีนด้วยตาใหม่ การเมืองจีน โตะจีน ร้อยรสคำมังกร

การเมืองอเมริกา

จากโลกคนละซีก ตะวันตก ตะวันออก

รวมสังคการเมือง

หน้าแรกผู้จัดการ Online | หน้าแรกการเมือง | ทิศนะ

E-MAIL THIS PRINT THIS

ทิศนะ >> รุ่งสรรค์ ธนะพรพันธุ์, จากท่าพระจันทร์ถึงสนามหลวง วันพุธที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2546

คนเดือนตุลาฯในฐานะ Brand Name Capital

โดย ผู้จัดการออนไลน์

ผมเริ่มรู้สึกว่ คนเดือนตุลาฯ กลายเป็นยี่ห้อเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง ผู้คนจำนวนไม่น้อย แอนอกปะยี่ห้อบนหน้าผาก ฉ้นเป็นคนเดือนตุลาฯ อย่างหน้าขึ้นตามาน จำนวน คนเดือนตุลาฯ ทบทวีในเชิงปริมาณตามกาลเวลา จนผมรู้สึกประหลาดใจ

คนเดือนตุลาฯ กลายเป็นยี่ห้อตั้งแต่เมื่อใด ผมมีอาจให้คำตอบที่ชัดเจนได้ ในระหว่างเดือนตุลาคม 2516 ถึงตุลาคม 2519 วลี คนเดือนตุลาฯ ยังไม่ปรากฏในสังคการเมืองไทย ผมคาดเดาจากอวิชชาอันหนาแน่นของผมเองว่า การเรียกขาน คนเดือนตุลาฯ เพิ่งปรากฏหลัง ป้าแตก เมื่อต้นทศวรรษ 2520 นี้เอง และคงทอดเวลาภายหลังปรากฏการณ์ ป้าแตก นานพอสมควร ผมจำไม่ได้ว่า มีการเรียกขาน คนเดือนตุลาฯ ในยุครัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และปีกใจเชื่อว่า วลี คนเดือนตุลาฯ เพิ่งปรากฏภายหลังการจัดตั้งพรรคพลังธรรม (อันมีพลตรีจำลอง ศรีเมือง เป็นหัวหน้าพรรค) เดือนมิถุนายน 2531 คนเดือนตุลาฯ ที่เข้าใจกันในปัจจุบัน จำนวนไม่น้อยเข้าไปเป็นแกนนำพรรคพลังธรรม แม้แต่ชื่อพรรคยังมาจากพรรคนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก่อนเดือนตุลาคม 2519

วลี คนเดือนตุลาฯ มีอายุไม่ถึงสองทศวรรษ ด้วยเหตุดังนั้น คนเดือนตุลาฯ ในฐานะยี่ห้อย่อมต้องมีอายุน้อยกว่านั้น ด้วยเหตุที่มีแต่การจัดระบบกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา ด้านเศรษฐกิจ แต่มิได้มีการจัดระบบกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาด้านการเมือง จึงไม่มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คนเดือนตุลาฯ การอ้างตัวเป็น คนเดือนตุลาฯ ไม่มีผลละเมิดกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา เพราะมิได้มีการให้คำนิยามที่เด่นชัด ไม่มีการกำหนดคุณสมบัติที่ชัดเจนว่า มนุษย์คนใดสมควรประทับยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ และมนุษย์คนใดหรือกลุ่มใดห้ามใช้ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ หากกลุ่มกระต๊องแดงจะขอใช้ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ บ้าง ก็คงจะห้ามปรามมิได้

คนเดือนตุลาฯ มีมิติด้านเวลาที่ชัดเจน อย่างน้อยเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปในสังคการเมืองไทยว่า หมายถึงผู้คนที่ข้องเกี่ยวกับขบวนการสิทธิเสรีภาพเดือนตุลาคม 2516 และตุลาคม 2519 ผู้คนที่ปะยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ ส่วนหนึ่งมีความเข้าใจร่วมกันเช่นนี้โดยที่มิได้ไปไกลถึงกับระบุว่า คนเดือนตุลาฯ เป็นยี่ห้อที่มีเครื่องหมายชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications) กล่าวคือ หมายถึงเฉพาะแต่ผู้คนที่ข้องเกี่ยวกับขบวนการสิทธิเสรีภาพที่ชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งเดือนตุลาคม 2516 และเดือนตุลาคม 2519

คนเดือนตุลาฯ แปรสภาพเป็นยี่ห้อทางการเมืองตั้งแต่ต้นทศวรรษ 2530-การที่ คนเดือนตุลาฯ มีสถานะเป็นยี่ห้อ ย่อมมีนัยสำคัญว่า มีผู้ได้ประโยชน์จากการใช้ยี่ห้อนี้ ยี่ห้อทางการเมือง ย่อมมีมูลค่าทางการเมือง โดยที่มูลค่าทางการเมืองมีทั้งบวกและลบขึ้นอยู่กับผลการประเมินของปัจเจกบุคคล การสร้างยี่ห้อสินค้าและบริการช่วยผู้บริโภครประหยัดต้นทุนสารสนเทศ (Information Cost) เมื่อยี่ห้อติดตลาด ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ

สินค้าและบริการ โดยเลือกดูยี่ห้อได้ ประสบการณ์ในการบริโภคทำให้ผู้บริโภครับรู้ว่ายี่ห้อใดดี ยี่ห้อใดไม่ดี อย่างน้อยตามบรรทัดฐานการบริโภคของตน

คำถามพื้นฐานมีอยู่ว่า ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ สื่อสารเกี่ยวกับคุณสมบัติข้อใดในสังคมการเมืองไทย สารสนเทศดังกล่าวนี้ เป็นสารสนเทศที่ลงตัวหรือไม่ และมีความหมายที่เคลื่อนไหวหรือไม่?

ในสังคมการเมืองไทย เมื่อเดือนธันวาคม คนเดือนตุลาฯ มักจะเข้าใจกันว่าเป็นพวกฝ่ายซ้าย อย่างน้อยในความรู้สึกของกลุ่มอนุรักษ์นิยม โดยที่ ฝ่ายซ้าย ไม่มีค่านิยมที่ชัดเจนและรัดกุม ผู้คนที่ถือตัวว่าเป็น คนเดือนตุลาฯ อาจเห็นว่า การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนขบวนการสิทธิและเสรีภาพ นับเนื่องเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงก็คือ รักชาติรักประชาธิปไตย บางคนอาจกล่าวถึงคุณสมบัติในด้านความรักความเป็นธรรมและความเอื้ออาทรที่มีต่อคนยากจน และกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสในสังคม อีกบางคนอาจให้ความสำคัญคุณสมบัติด้านความซื่อสัตย์สุจริต โดยที่ด้อยไม่ลืมด้วยว่า มีความซื่อสัตย์สุจริตปรากฏในหมู่ผู้นำศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ภายหลังเดือนตุลาคม 2516 ด้วย

การสร้างภาพ คนเดือนตุลาฯ ในฐานะ ฝ่ายซ้าย ผู้รักชาติ รักประชาธิปไตย รักความเป็นธรรม เอื้ออาทรต่อคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม และซื่อสัตย์สุจริต ช่วยเพิ่มพูนมูลค่าทางการเมืองของคนกลุ่มนี้ หากสามารถทำให้สังคมยอมรับว่ามีมนุษยชนนี้ดำรงอยู่ในสังคม โดยที่เป็นปึกแผ่น และมีได้เป็นอรหันต์ คนเดือนตุลาฯ ย่อมได้รับการแซ่ซ้องสรรเสริญ ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ ย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการเล่นการเมืองในระบบ เพราะเพียงด้วยการติดยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ คะแนนนิยมทางการเมืองย่อมเพิ่มพูนขึ้นเป็นอันมาก ด้วยเหตุตั้งนี้เอง ความพยายามในการสร้างยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ จึงเกิดจากผู้คนที่กระโดดขึ้นสังเวียนการเมืองในระบบ มากกว่าผู้ที่ขับเคลื่อนการเมืองภาคประชาชน

การผลิตยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ ย่อมต้องมีการลงทุน ผลประโยชน์ขั้นสุดท้ายของการลงทุนนี้อยู่ที่การตัดสินใจให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งติดยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ หากราษฎรติดยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ กันงอมแงม คนเดือนตุลาฯ ย่อมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน โดยที่มิได้มีความหมายว่า ประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ด้วยเหตุตั้งนี้ จึงต้องมีกระบวนการสะสมทุนเพื่อสร้างทุนยี่ห้อ (Brand Name Capital) จนท้ายที่สุด คนเดือนตุลาฯ เป็นทุนยี่ห้อ

การลงทุนเพื่อสร้างทุนยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ ในขั้นแรก อาจอาศัยเงินทุนส่วนบุคคล แต่เนื่องจากยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่ชัดเจน สิ่งจูงใจในการลงทุนส่วนบุคคล จึงไม่มี หากนักลงทุนคนหนึ่งคนใดประสบความสำเร็จในการผลิตยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ คนอื่นๆ ก็สามารถหาประโยชน์จากการใช้ยี่ห้อนี้ได้ด้วย

คนเดือนตุลาฯ ที่ประสบความสำเร็จในการก้าวขึ้นสังเวียนการเมืองในระบบ สามารถใช้ขบ ส.ส.ในการสะสมทุนยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ ผู้ที่ยึดกุมอำนาจการบริหารราชการแผ่นดินสามารถใช้อำนาจการเมืองในการผันทรัพย์ากรของแผ่นดิน เพื่อสะสมทุนยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ เจกเช่นเดียวกัน

การใช้ทรัพยากรของแผ่นดินในการจัดงาน 30 ปี 14 ตุลาฯ เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของการใช้ทรัพยากรแผ่นดินในการสะสมทุนยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ

ยี่ห้อจะช่วยธำรงตำแหน่งแห่งหนของสินค้าและบริการในตลาดได้ และจะช่วยรักษาส่วนแบ่งตลาดได้ มิเพียงแต่ผู้ผลิตต้องดำเนินการควบคุมคุณภาพสินค้า (Quality Control) อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น หากยังต้องแสวงหาหนทางในการพัฒนาคุณภาพสินค้าอีกด้วย

ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ จะให้ประโยชน์แก่ คนเดือนตุลาฯ ในสังคมการเมืองต่อไปได้ ก็ต่อเมื่อสามารถควบคุมคุณภาพ คนเดือนตุลาฯ อย่างมีประสิทธิภาพ มิพักต้องกล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพ สินค้า

หาก คนเดือนตุลาฯ หมายถึง สมาชิก ฝ่ายซ้าย ผู้รักชาติ รักประชาธิปไตย รักความเป็นธรรม เอื้ออาทรต่อคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม และซื่อสัตย์สุจริต ตัวแบบ คนเดือนตุลาฯ ดังที่กล่าวนี้ย่อมมีปัญญาในโลกแห่งความเป็นจริง จะแสวงหาปึกแผ่นที่มีคุณสมบัติเยี่ยงนี้ได้ที่ไหน

การสร้างยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ อย่างเลอเลิศมีผลในการทำลายตัวเองในบั้นปลาย ผมรู้สึกตกใจอย่างยิ่ง เมื่อพบว่าบรรดาผู้ที่เป็นหัวหอกในการจัดงาน 30 ปี 14 ตุลาคม จำนวนไม่น้อย เป็นนักเลือกตั้งเผ่าयी นักเลือกตั้งบางคนที่มียี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ เคยมีประวัติในการดูชั้นส่วนเกินทางเศรษฐกิจจากกระบวนการจัดจ้างจัดซื้อของทางราชการ บางคนพัวพันกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในกระทรวงสาธารณสุข บางคนรวมในรัฐบาลที่มีพฤติกรรมปราบปรามและเข่นฆ่าประชาชน

บัดนี้ จะให้ผมเชื่อได้อย่างไรว่า คนเดือนตุลาฯ เป็น ฝ่ายซ้าย หรือ คนเดือนตุลาฯ ชื่อสัตย์สุจริต คนเดือนตุลาฯ รักความเป็นธรรม คนเดือนตุลาฯ เชื้ออาหารต่อคนจนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม ในประการสำคัญ จะให้ผมเชื่อได้อย่างไรว่า คนเดือนตุลาฯ รักประชาธิปไตย ในเมื่อผู้คนที่อ้างตัวว่าเป็น คนเดือนตุลาฯ จำนวนไม่น้อย ให้ความชอบธรรมแก่รัฐบาล พลเอกสุจินดา คราประยูร

แท้ที่จริงแล้ว คนเดือนตุลาฯ เป็นปฏุน ที่เป็นคนดีก็มีมาก แต่ที่เป็นคนเลวก็มีไม่น้อย ในประการสำคัญ มนุษย์และสังคมมีอนิจลักษณะ คนที่เคยรักประชาธิปไตย อาจเปลี่ยนไปรักเผด็จการ คนที่เคยยืนอยู่ข้างกลุ่มคนผู้ถูกกดขี่ อาจเปลี่ยนไปเป็นผู้กดขี่เสียเอง

ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ เคยให้ประโยชน์แก่ผู้คนจำนวนหนึ่งในสังคมการเมืองไทย ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะว่า ตัวแบบ คนเดือนตุลาฯ ถูกวาดอย่างเลิศหรู และมีกระบวนการโฆษณาชวนเชื่อตัวแบบนี้ได้อย่างได้ผล แต่ยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ กำลังเสื่อมมนต์ขลัง ส่วนสำคัญเป็นเพราะว่า คนเดือนตุลาฯ ในโลกแห่งความเป็นจริงมิได้เป็นไปตามตัวแบบตั้งแต่นั้น อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าคุณภาพ คนเดือนตุลาฯ เสื่อมถอยตามกาลเวลา มีอาจารย์ของคุณภาพ สิ้นค้า ให้คงเส้นคงวาได้

คนเดือนตุลาฯ ในฐานะยี่ห้อแตกต่างจากยี่ห้อสินค้าและบริการโดยทั่วไป สินค้าและบริการมีเจ้าของกรรมสิทธิ์ยี่ห้อที่ชัดเจน บริษัทผู้เป็นเจ้าของยี่ห้อมิสิ่งจูงใจในการรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณของยี่ห้อ อย่างน้อยที่สุดด้วยการควบคุมคุณภาพผลผลิต เพราะการสร้างยี่ห้อต้องอาศัยเงินลงทุนสูง โดยที่เงินลงทุนที่ใช้ในการสร้างยี่ห้อ เมื่อจ่ายไปแล้วกลายเป็นต้นทุนจม (Sunk Cost) ดังนั้น จึงต้องพยายามเก็บเกี่ยวประโยชน์จากทุนยี่ห้อให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ หากคุณภาพผลผลิตเสื่อมทรามลง ยี่ห้อต้องพลอยเสื่อมเสียตามไปด้วย ยี่ห้อซึ่งเคยเป็นสัญลักษณ์ของสินค้าคุณภาพดี กลับกลายเป็นสัญลักษณ์ของสินค้าคุณภาพเลว ในกรณีเช่นนี้ บริษัทเจ้าของยี่ห้ออาจต้องตัดสินใจทิ้งยี่ห้อเดิมแล้วลงทุนสร้างยี่ห้อใหม่ การเกิดและดับของยี่ห้อนับเป็นอนิจลักษณะของตลาดสินค้าและบริการ

คนเดือนตุลาฯ ในฐานะยี่ห้อไม่ปรากฏเจ้าของที่ชัดเจน ด้วยเหตุดังนี้ จึงไม่มีผู้รับผิดชอบในการควบคุมคุณภาพของ สินค้า มิใช่ต้องกล่าวว่า การควบคุมคุณภาพมนุษย์ยากเย็นยิ่งกว่าการควบคุมคุณภาพสินค้าและบริการมากเพียงใด

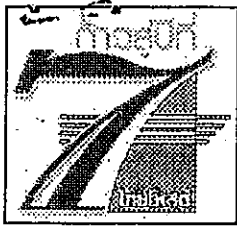
สังคมการเมืองไทยรับรู้มากขึ้นว่า คนเดือนตุลาฯ ในโลกแห่งความเป็นจริงมิได้เป็นไปตามตัวแบบที่วาดไว้อย่างเลิศหรู หากสารสนเทศในตลาดการเมืองมีความสมบูรณ์มากขึ้นเพียงใด มนตรา คนเดือนตุลาฯ ที่เคยสะกดสังคมไทยยอมเสื่อมความขลังมากเพียงนั้น ยี่ห้อจะมีชีวิตยืนยาวในตลาดได้ ก็ต่อเมื่อประชาชนผู้บริโภคดีใจสินค้าหรือบริการที่ใช้ยี่ห้อนั้น ยามใดก็ตามที่ประชาชนสิ้นความประทับใจ ยี่ห้อนั้นย่อมต้องรวันตาย คนเดือนตุลาฯ ในฐานะยี่ห้อทางการเมืองกำลังเผชิญภาวะเช่นนี้ มิชามินานจะไม่มีนักเลือกตั้งคนใดที่ประหัตยี่ห้อ คนเดือนตุลาฯ อีกต่อไป

แม้ว่ายี่ห้อเกิดและดับได้ แต่การสถาปนายี่ห้อทางการเมืองยากเย็นแสนเข็ญมากกว่ายี่ห้อสินค้าและบริการมากนัก

ข่าวอื่นๆ ในหมวด

> การเลือกตั้งเมืองนนท์

>

แท็บลอยด์ ไทยโพสต์

ไทยโพสต์

12 ตุลาคม 2546

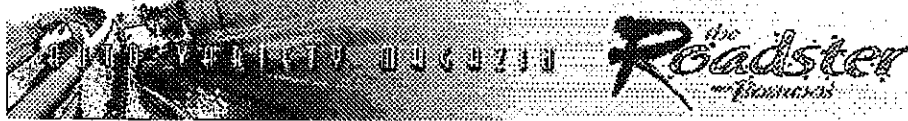
เลือกคอลัมน์ที่ต้องการ

Go!

News | Sunday

ค้นหาข่าวที่ต้องการ

Search News

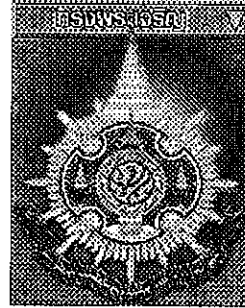

เรื่องปก
ท่องเที่ยว
บันเทิง
สาระน่ารู้
ต่างประเทศ
ดวงชะตา

เรื่องปก

เกรียงกมล เลאהไฟโรจน์ 'น๊อบแพ้วผมเศร้าใจ'

12 ตุลาคม 2546 กองบรรณาธิการ

"ความพ่ายแพ้ของฝ่ายซ้าย ผู้เสียหายจริง ๆ คือประชาชน ขบวนการเคลื่อนไหวที่เจ็บทุกครั้ง คนที่เสียหายคือประชาชน....คุณรู้ไหมว่ากรรมกรไทยเกรียงอยู่ที่ไหนเวลานี้"

คุณพาเขาไปขโมยบ้านนายกฯ คินันผมก็อยู่ด้วย แล้วก็คำผมเสียๆ หายๆ ก็ไม่เป็นไร แต่ผมรู้สึกเสียดาย และผมบอกเลยว่าเขาสีหายไม่ใช่พวกคุณหรอก พวกคุณเองเหมือนเดิมเลย"

"ปากมุลสนิทกลับไปแล้วหยอหยางเลย...คุณสมครเอาเศษกิ่งมาเคลือบที่หน้าทำเนียบฯ เป็นภาพที่เศร้าใจมากสำหรับผม ชาวบ้านเก็บกระเป๋าทิ้งหมดวางอยู่แล้ว มาถึงเศษกิ่งมาแกะหลอดกาแฟพลาสติก แล้วพบบางๆ หัวกระเป๋ายังมีไปไว้บนรถ ชาวบ้านก็ถูกเดินไปทิ้งเขาเก็บของรอนะ ผมถามคุณเลยว่าคุณคืออะไร...เพราะว่าคุณพาเขามาทรมานอยู่ มนทรมานมากเกินไป แล้วข้อเรียกร้องคุณแรงมากเกินไป บางข้อมันไกลเกินไป"

"นี่คือการที่ผู้นำการเคลื่อนไหวประเพณีมาลงขันไม่ดี แล้วยังเอาตัวสอบเอาความคิดตัวเองไปใส่ใหม่ลบลบมากเกินไป...วันนั้นผมวนรถกับฮวนอยู่ 3 รอบ ผมอยากชนที่กภาพด้วยสายตามผม"

แน่นอนว่าการสนทนาครั้งนี้สืบเนื่องมาจากบทวิพากษ์คนเดือนตุลาณอกรฐบาลต่อเพื่อนพี่น้องน้องพี่ในรฐบาล ของสุวิทย์ รัตนู และจรัส ดิษฐากิษฐ์ เมื่อฝ่ายหนึ่งพูดแล้ว ก็ต้องให้โอกาสอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งไม่มีใครเหมาะกว่าอดีตเลขาฯ ศูนย์นิสิตฯ ปี 2518 ผู้นี้ ในฐานะที่เจ้าตัวบอกว่า "ท่านนายกฯ รกผมเหมือนน้อง" และเป็นคนที่พิจารณาอย่างรอบย้วยเหลือขบวนการประท้วงมากที่สุด แต่ก็ปกป้องนายกฯ จนโดนคำมากที่สุดอีกเช่นกัน

ที่สาครนุ เขายังเป็นคนโง่งผางตรงไปตรงมา ใจถึงตั้งแต่สมัยชดกบกระหิงแดงตอนเป็นนักศึกษา จนมาขึ้นหน้ามีบร่น้องในรฐบาลนี้

บนความแตกต่าง เหมือนที่พี่จรัสเคยบอกว่าเขามีความคิดเห็นของตัวเองที่ไม่เหมือนเพื่อนพี่น้องพี่ในขบวนการตั้งแต่แรก เกรียงกมลอธิบายให้ฟังเพื่อความชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ว่าเขามีความคิดเห็นหรือความเข้าใจบางเรื่องที่แตกต่างกันเพื่อนส่วนใหญ่ในขบวนการนักศึกษา ตั้งแต่ก่อนจะออกจากป่าแล้ว เริ่มจากช่วงที่ไปอยู่จนราวปี 2521-2524 ก่อนจะมาพบความแตกต่างอีกครั้งในเหตุการณ์พฤษภา

"ผมกับเพื่อนฯ จำนวนหนึ่งเป็นคนส่วนน้อยที่มีทัศนคติและความเข้าใจต่อเหตุการณ์เดือนพฤษภาซึ่งต่างจากคนส่วนใหญ่ ถึงแม้จะเป็นคนที่เคยเข้าป่ามาแล้วด้วยซ้ำไป ผมเป็นส่วนน้อยที่ไม่เหมือน มากี่ปีจวบจนมองของผมไม่รู้ว่าต่างหรือ ไม่ต่างจากคนส่วนใหญ่ แต่ที่ต่างแน่นอนก็คือผมมองการเคลื่อนไหวต่างจากพวกทำกิจกรรมซึ่งเป็นพรรคเคลื่อนไหว-ค่อนข้างมากนะ มีความเห็นมองแตกต่างกันค่อนข้างมาก ผมแตกต่างจากเพื่อนฯ และน้องๆ พี่ๆ ในการวิเคราะห์สังคม การมองปัญหาสังคม และมองการเคลื่อนไหวที่กำหนดในสังคมว่าควรเป็นอย่างไร"

อะไรคือความแตกต่าง เขามองว่าจริงๆ แล้วมันแค่คิดเดียว "สิ่งที่ผมขอควรจะเป็นความคุ้นเคยของพวกเราด้วยซ้ำไป และก็ทำได้ง่ายมาก เป็นประโยชน์มาก คือในการเคลื่อนไหวผมขอให้อีกกลุ่มหลกการง่าย ๆ ซึ่งเป็นคำสอนเก่าแก่-มีเหตุผล ได้ประโยชน์ ฐึ่ประมาณ-เท่านี้เอง ที่ขอเท่านั้นเอง ซึ่งถ้าทำได้แบบนี้ในทุกๆ เรื่องจะเป็นประโยชน์มาก เอาหลกนี้ไปใช้ การเคลื่อนไหวจะแข็งแรง ขบวนการจะแข็งแรงและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อประท้วงและเป็นประโยชน์ต่อผู้เคลื่อนไหวเองด้วย ผมเตือนว่าถ้าละเมิดหลกการนี้ ในที่สุดผู้นำการเคลื่อนไหวจะห่างจากมวลชน การเคลื่อนไหวจะเสียหายและมวลชนจะเสียหาย"

ย้อนกลับไปที่พฤษภาทมิฬ เกรียงกมลพูดอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรก ว่าเขาไม่เห็นด้วยกับการเคลื่อนไหวในครั้งนั้น เมื่อมีบางคนเข้ามาแทรกและช่วงชิงการนำ

ส่งให้เพื่อน
Send2Friend

พิมพ์หน้านี้
Print This!

ส่งถึง บก.
Send2Editor

Internet
KSC

Best view with

Advertisement

"ถ้าย้อนไปพบเหตุการณ์รถพยาบาลที่ คนที่เป็นแกนในการเคลื่อนไหวคือ ครป. โดยมีอาจารย์โคทมเป็นหลักในขณะนั้น และ สนท.ซึ่งมีคุณปวีญญาเป็นเลขาฯ ในขณะนั้น ครป.และ สนท.ได้จัดการประชุมต่อเนื่องหลายครั้งมาก ทั้งที่ธรรมศาสตร์ทั้งที่ จุฬาลงกรณ์ โดยเชิญพรรคการเมือง 4-5 พรรคมาร่วมกัน ครป. แล้วเป็นแกนในการเคลื่อนไหวเรียกร้อง ประชาธิปไตย ให้ รสช.คืนอำนาจให้ประชาชน ซึ่งทำได้ดีมาก จนอภิปรายบ้างอะไรบ้างต่อเนื่อง จนกระทั่งสังคมไทยเริ่มเห็นว่ากรณียึดอำนาจของ รสช.ไม่ถูกต้องและควรจะต้อยกออกไปจากอำนาจ"

"ในขณะนั้นก็มีปรากฏการณ์ใหม่เกิดขึ้น คือการประกาศอดอาหารและต้อง ตายอย่างแน่นอนภายใน 7 วัน พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ท่านได้ประกาศในวันที่ 5 พ.ค. ซึ่งก่อน จะประกาศที่สภา พวกเราอยู่ที่สนามหลวงกัน-ตกใจมาก คุณชานี ศกดิ์เศรษฐ์อยู่ด้วยคนที่ สนามหลวง คุณจาดารนต์ ฉายแสง คุณเอกพร รศความสุบ เราก็ตกใจจนทุกคนว่าอย่างนี้ อนาคตร้าย อันนี้คือสิ่งที่น่ากลัวมาก"

"วันที่ พล.ต.จำลองประกาศอดข้าวตายนานภายใน 7 วัน เป็นเวลาซึ่งสถานการณ์การ คัดค้าน รสช.ได้เดินมาถึงกระทั่งสูงจนมากแล้ว รสช.อยู่ไม่ได้แล้ว ต้องถอยออกไป ในความ คิดของผมคือเราอยากให้ รสช.ถอยออกไปโดยที่ไม่ต้องมีความเสียหาย ทหารจำนวนมากก็ เริ่มรู้สึกแล้วว่าผมคงปล่อยไปไม่ได้ เพียงแต่ว่ากำลังเขาเป็นส่วนข้างน้อย แต่การเปลี่ยนแปลงกำลังในหมู่ทหารเกิดขึ้นตลอดเวลา ทหารจำนวนมากเริ่มถอยห่างจาก รสช. เป็นที่รู้ ซึ่ง พล.ต.จำลองก็รู้ นายทหารผู้ใหญ่หลายคนก็รู้จริงๆ แล้วสิ่งที่เราต้องการก็คือเราอยาก จะชุมนุมกัน ผมบอกหลายคนว่าชุมนุมให้ รสช.ถอยออกไปจากอำนาจ ชุมนุมที่สนามหลวงวัน ศุกร์ 6 โมงถึง 4 ทุ่ม แล้วก็จบ ถ้าเขาไม่ถอนจากอำนาจก็ไม่ใช่ไร ก็ชุมนุมใหม่วันศุกร์ถัด ไป ที่สนามหลวง ที่ขอนแก่น เชียงใหม่ สงขลานครินทร์ ไม่ออก ศุกร์ถัดไปสนามหลวง รวมค่าแห่ง เชียงใหม่ พิษณุโลก ขอนแก่น โคราช สงขลา นครศรีฯ ไปเกิน 5 ศุกร์ถอยแน่นอน และจะเป็นการถอยที่ไม่มีมีความเสียหาย"

"ถามว่าการปรามปรามประชาชนจะเกิดขึ้นได้ไหม โดยคนยึดอำนาจ เป็นไปได้ หรืออาจเป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าจะมีแล้วก็ขอให้มันเป็นสิ่งที่เสี่ยงไม่ได้จริงๆ คือประชาชนไม่ได้เป็น ฝ่ายไปเดินเข้าหา ถ้าจะปราบหรือจะตี จะจบ หรือจะยิงแก๊สน้ำตาให้มาทำที่สนามหลวง ไม่ได้ เดินไป ออกไปถึงสะพานผ่านฟ้าฯ เข้าสู่ราชดำเนิน แล้วไปเกิดอะไรตรงโน้น ไม่จำเป็น ใครๆ ก็เห็น ตอนนั้นคนที่วิเคราะห์การเมืองเป็นก็รู้ว่าเขาอยู่ไม่ได้แล้ว"

"เหตุการณ์พฤษภาปี 2535 ทำให้ผมรู้สึกว่าผมแตกต่างจากเพื่อนมาก เพราะ เพื่อนผมจำนวนมากมาร่วมในขบวนการนั้น อันนี้บอกได้เลย ซึ่งผมไม่ไป และทุกวันนี้ผมก็กินนอน อย่างนั้น แต่ผมไม่เคยพูดเปิดเผยอย่างวันนี้เท่านี้เอง เป็นสิ่งที่ผมพูดกับเพื่อนฝูงทุกคน เพียง แต่ไม่ได้พูดกับสื่อมวลชน นี่เป็นการพูดครั้งแรก"

"ผมเศร้าหมองใจมากกว่าคนที่เสียชีวิตในเดือนพฤษภา เขาไม่คิดหรอก แต่หน้าที่ ของผมเคลื่อนไหวทั้งปวงก็ต้องรับผิดชอบต่อทุกชีวิตของคนที่เขาเข้ามา ความสูญเสีย หากจะเกิดขึ้นถ้าจำเป็นและเสี่ยงไม่ได้มันเกิดขึ้นเพราะความคิดพลาดความกระหายอำนาจ ของคนที่มีความหมายกระทำ โดยที่เราเป็นฝ่ายหลีกเลี่ยงถึงที่สุดแล้ว อย่างนั้นแล้วผมจะไม่ มีร่องรอย ไม่มีคำภามอะไรตามมาจากการสูญเสียแต่ละครั้งเลย"

"แต่เพื่อนของผมที่ชวนจำนวนมากเห็นไม่เหมือนผม-เฮ้ย ผมส่ายมือหนีก็ได้ วันที 6. พ.ค.เห็นตำรวจสว. คุณสุวิทย์ วุฒินันต์ ต้องแย่งไมโครโฟนจากมือครูประทีปไม่เส่งให้ผม เพราะว่า คนจะพูดอะไรแล้ว วันนั้นถ้าสุวิทย์ไม่ดึงไมโครโฟนมือครูประทีปเอาไว้จะไม่เหตุการณ์พฤษภาที่ ราชดำเนินจะ...อาจจะมีการเดินได้โดย เพราะตอนนั้นตำรวจปราบจลาจลและทหารเต็มไปหมด ในส่วนส่วนตัวคือ รบช. รสช. ถ้าบุกเข้าไปนั่นมีการตีกัน มีการเผาธงสาแ่นนอน ข่งงก็เอาไม่อยู่ จะเป็นการจลาจลตั้งแต่วันที่ 6 พ.ค.แล้ว ผมเห็นแล้วผมกลัวมาก ผมไม่ อยากยุ่งด้วย ผมกลัวผมอยู่บ้าน ผมดูทีวีผมรู้สึกน่ากลัวมาก เพราะคนศรัทธา พล.ต.จำลอง และไปแบบนั้นเยอะมาก ผมไม่เคยเจอการชุมนุมแบบนั้นมาก่อน ผมไปด้วยความศรัทธาความ เชื่อมั่น พวกผมชุมนุมมาเยอะผมไม่เคยเจอลักษณะผู้ชุมนุมแบบนี้"

"ผมอยู่บ้านจนกระทั่งวันที่ 8 มีการชุมนุมใหญ่ที่องสนามหลวง ก็มีโทรทัศน์มาหา ผมบอกว่าไปช่วยด้วย คนที่เวทีเยอะมาก เป็นแสน คนคนไม่อยู่ ไปช่วยคุณด้วย วันที่ 8 พ.ค. เวลา 20.20 น. ผมก็ไมโครโฟนอยู่ มองไปที่พระบรมมหาราชวัง ข้ายมีรถตู้พยาบาลก็ เคลื่อนออกไป ผู้จัดการชุมนุมคือ ครป. สนท. และพรรคการเมืองทั้ง 4 พรรคยังไม่มีการลง มติเลย ก่อนหน้าขั้นตอนเป็นใกล้คำมีความพยายามที่จะนำขบวนออกไป ผมลงไปที่จุดที่ ประชุม ซึ่งในวันนั้นตั้งอยู่หลายคน น.ต.ประสงค์ สุนศิริ เป็นพยานได้ เพราะตั้งอยู่ที่นั่นด้วย ผมบอกว่าถ้าออกก็จะเคลื่อนขบวนให้เป็นมติของที่ประชุม จรดรูปขบวนให้แล้วเคลื่อนเพื่อจะ ได้ไม่เกิดความเสียหาย ไม่มีมติการประชุมให้เคลื่อน นี้ 20.20 น. รถพยาบาลของ กทม. พาคนออกไป แล้วคนค่อยๆ เคลื่อนตาม ผมอยู่บนเวที ผมจับไมค์บอกว่าไม่มีอะไรครับ เราขง ไม่ลงมติให้เกิดการเคลื่อนขบวน แต่ขบวนก็เคลื่อนไป ตามไปจนหมดทั้งสนามหลวง แล้วก็ นำไปสู่การกินข้าวอีกครั้งหนึ่งในวันที่อาจจะ 8 หรือ 9 และผมก็อยู่บ้านเช่นเดิม"

"ผมดูเหตุการณ์ผมไม่ได้ แล้วผมกลัวมาก จนกระทั่งคืนวันที่ 10 ประมาณใกล้เที่ยงคืน อาจารย์คนเดิมโทร.มาบอกผมว่าที่กรีบบไปช่วยด้วย เพราะ พล.ต.จำลองไม่ยอม สลายการชุมนุม ผมไปถึงเวลาที่ใกล้ๆ ตี 1 พิษุเทพ เทือกสุบรรณ ยืนกอดอกเห่าเอา ผมตามพี่ เทพครบเป็นอง-งไม่มีใครรู้หรือเกรียงว่าจะเกิดอะไรขึ้น ซึ่งแบบหมด...คนสนแครงมากๆ พี่วีระ มุสิกพงศ์ หน้าไม่มีความสุข อาจอาจ คล้ามไพบูลย์ เหมือนกัน แต่คนที่เคลียดและโกรธ มากและไม่ยอม คืออาจารย์ปัญญา รตนมัจฉลมาศ บอกเกรียงกมลพิไม่ยอมแล้ว เมื่อก่อนก็ จะสลายที่หนึ่งแล้วแต่ไม่ยอมสลาย วันนี้พิไม่ยอมแล้ว ผมดูอาการทั้งหมดทุกคนพร้อมจะ สลายอยู่แล้ว ผมก็เดินไปที่เวที บอกพี่ธีรพงศ์-ธีรพงศ์ ส่งสรุยจนทร์ ที่ตกลงสลายใหม่ วันนี้ นั่นหมายถึงเขาลงมติสลายกันตั้งแต่เมื่อวานแล้วนะ-สลายเกรียงสลาย เสร็จแล้วผมก็ ขอยุติคนเลขาธิการพรรคพลังธรรม อาจารย์ครบสลายใหม่ครบ-สลายๆ ผมบอกอาจารย์ ชาญเรียนท่านด้วย ผมขออนุญาตคุยกับท่านนิดหนึ่ง พล.ต.จำลองก็เดินเข้ามา ผมก็มีไหว้ ผมไม่ได้ถาม พล.ต.จำลองว่าสลายหรือไม่สลาย ผมบอกท่านครบ-ตอนนีประมาณตี 1 กว่า สลายไม่ได้นครบ เพราะคนส่วนใหญ่ยังรักผมสไมไปประท้วง รตมจะจะเริ่มประมาณตี 4 กว่า ถ้าสลายตอนนี้จะมีปัญหาคน คนจำนวนหนึ่งจะไม่ยอม ฉะนั้นถึงเวลานะครบ สลายสักตี 4-5 คนจะได้อภัยบ้าน พล.ต.จำลองไม่พูดกับผม เพราะเก็บเสียงไว้ เขียนบนซองสีน้ำตาลว่า- เห็นด้วย สลาย พอผมบอกว่าควรจะเป็นอย่างนี้ๆ-เห็นด้วย ดำเนินการอย่างไรต่อไป เขียนใต้ ตอมบาทผมประมาณ 5-6 ประโยค ผมบอกพี่เดี่ยวมผมจะขอให้คนตรีเสน ผมลงมาบอกหัวอง เอ๊ย อีกสภทณะเดี่ยวเตรียมขึ้น ก็รับปากกันแล้ว ก็กดพิสุเทพขึ้นลาก พี่วีระขึ้นลาก จนตี 4 เริ่มส่งไมค์ให้ พล.ต.จำลอง ท่านยอมสลาย เข้ามืดวันที่ 11 สลายจบ นี้คือพฤษภาที่เกี่ยวกับ ผม"

"จริงๆ วันที 8 ป้ายชงมีอะไรสนุกๆ มาก แต่ไม่เป็นไร ช้ามารวันที่ 12 ผมมีการประชุมเพื่อนๆ สัก 60-70 คน เกือบทั้งหมดเคยเข้าป่ามาแล้ว และเป็นคนรุ่น 14 ตลา ในชั้นอย่างน้อยที่สุดก็เห็นด้วยกับผมมีสมาคม สืบตระกูล, ชูศิลป์ วนา แล้วอีกบางคน ผมพูดในที่ประชุมเลยว่าพวกคุณฟังให้ดีๆ และจำไว้ให้ดีๆ วันที่เกิดอะไรขึ้นแล้วคุณไปมองหน้าวีรชนญาติวีรชน คุณอย่าหลบตาเขานะ เพราะคุณรู้ทั้งนั้น คุณมีประสบการณ์ คุณรู้ว่าข้างหน้าคืออะไร วันที่ 14 พ.ศ.ที่โรงแรมรอยลผมก็ไปดู ผมอยากจะทำว่าผมคืออะไร เป็นการประชุมสมาพันธ์ประชาธิปไตย ก่อตั้งวันที่ 14 พ.ศ. เพื่อจัดชุมนุมวันที่ 17 พ.ศ. คนบางคนที่พูดจาอ่อนกบผมในที่ประชุมวันนั้นก็ไปด้วย ไปก่อตั้ง-พวกคุณก็รู้จักชื่อ "ไม่เคยคิดอะไรเลย ผ่านเหตุการณ์ผ่านมหาศาลแล้ว แต่ไม่เคยถลอก ไม่ต้องมาเจ็บอะไรทั้งนั้น ผมรบไม่ได้นะ วันที่ 14 ก็ไปประชุมก่อตั้งสมาพันธ์ประชาธิปไตย คนรุ่นผมมีแหละ ผ่าน 14 ตลา ผ่านป่า ไปสองคนตัวเมีย สองศักรหนึ่ง เมียงศักรหนึ่ง ไปถามองอาจ (คล้ายไปบูลย์) ดู มันก็ไปด้วย วันนั้นองอาจมันก็ไม่เอาแล้ว นี่ต้องให้เครดิตมัน มันยังพูดกับผมเลยว่า-เก๊จริง เขาเอากันอย่างนี้หรือ"

"การประชุมนัดศก้าน รสฟ. ใครเป็นพวกเคลื่อนไหวมองก็รู้ว่าไปแน่นอน สนจึงมีการประกาศขอข่าวนวันที่ 5 ใครก็มองออก แต่การไม่แบบที่พวกเราจะทำคือไปแบบชนิดที่เรียกว่ากำลังควบคุมกองทัพเกิดการแปรเปลี่ยนแล้วเขาก็ส่งนายเขยขึ้นเครื่องบิน-ท่านครมของอนุญัตตคบ แล้วก็ขึ้นเครื่องบิน ไม่ต้องมีเสียเลือดเสียเนื้อเลย สงครามจะได้เปรียบ กองทัพจะได้เปรียบว่าการปิดอำนาจทำไม่ได้และไม่ถูกต้อง จะเข็ดขยาดไม่กล้ายึดอำนาจไปอีกเลยและเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่มาก ไม่ใช่แบบนี้"

"6 ตุลาคมชัดเจนเป็นการล้อมปราบตึกศึกษา 14 ตุลาคมเกิดการปะทะกันแล้วมีการร่นวายุไปหมด เพราะคนเป็นแสนๆ ชดหมด พฤษภภาพมีฟ้าไม่ชัดเจน แต่ผมไม่อยากจะพูดหาต้นคนในชั้นนั้นอะไรมาตั้งเยอะแล้วมันควรจะได้เห็นได้ ผมบอกว่าคุณรู้หมดแล้ว ผมบอกว่าคุณอย่าหลบตาเขานะ คุณมองหน้าวีรชนและญาติวีรชนอย่าหลบตา เพราะคุณรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น"

"หลังเกิดพฤษภภาพมีการทำบุญบนถนนราชดำเนิน คนรุ่นผมคิดว่าสะอาดเย็นไหวคนชั้นคนนั้น-ผมรบไม่ได้ ผมรบไม่ได้เลย เดียวนี้ผมก็ขงรบไม่ได้และไม่ชอบขืนหน้าด้วย บางคนผมก็เห็นมาตั้งนานแล้ว ผมเคลื่อนไหวตั้งแต่ปี 2514 ผมรู้จักเสกสรรค์ศึปี 2514 รู้จักธีรบุทธิปี 2515 รู้จักหลายๆ คน ผมเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปโตที่ธรรมศาสตร์ ผมเห็นมาทั้งหมดแล้ว ผมเห็นการเคลื่อนไหวทุกครั้ง รู้จักการเคลื่อนไหวทุกครั้ง เพราะฉะนั้นผมก็มีสิทธิ์ที่จะเขียนของผม มีสิทธิ์ที่จะสนใจ ความสนใจของผมหลังจากที่ออกจากป่าแล้ว สนเป็นความมันใจที่ปลอดภัยก็คือผมเห็นว่าความรุนแรงโดยตัวเองเป็นสิ่งที่ไม่มีอะไรนำมาซึ่งสิ่งที่ดีเลย"

"การเปลี่ยนแปลงสังคมเป็นสิ่งที่ดี เพียงแต่ว่าเสียงใหญ่ที่สุด ถ้ามันจะเกิดมันเกิดขึ้นจากความบกพร่องผิดพลาดอย่างร้ายแรงของอีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายประชาชนต้องเสียงที่สุด อาจจะมีบางคนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงที่ผ่านมาไม่เคยเห็นเลยที่ไม่มีมีความรุนแรง อันนี้เป็นสธรรม-ไม่เป็นไร เป็นข้อสรุปที่เก็บไว้ ถ้ามันจะเกิดก็เกิดมาจากสิ่งที่เราได้เสียงถึงที่สุดแล้วอย่างก็บอกพฤษภภาพมีฟ้าจะมาถึงมาตีมายังก็มาถึงสนามหลวง ที่เดียวจบเลย จบแบบใส่สะพานมากเลย การที่ประชาชนศก้านเผด็จการแล้วโดนปราบก็สนามหลวง มันชัดเจนมาก อาจจะต้องว่า 14 ตุลาคมด้วย"

มีอะไรอยู่ระหว่างบรรทัด เมื่อตอนหนึ่งเขาเล่าว่า ก่อนวันที่ 10 พ.ศ. ส่วนหนึ่งมีการประชุมสภาคณาจารย์ทั่วประเทศ

"ผมได้รบเชิญให้เข้าไปพูด อ.แก้วสรรอนุญาตให้ผมเข้าไปพูดว่าผมมองขงไปบ้าง ผมเห็นว่าจะต้องเข้าไปจัดการการชุมนุม อย่าปล่อยให้มีการนำไปในทางที่อาจทำให้เกิดการเสียหายต่อขบวนการประชาชน"

"ผมพูดในที่ประชุมผมคิดว่าหลายคนเห็นอย่างที่ผมพูด แน่แน่นอนเสกสรรค์เห็นตรงกับผม ก็คือต้องป้องกันไม่ให้เกิด ไม่ให้มีการเคลื่อนไหวขบวนการ แล้วก็อย่าให้คนบางคนมานำมาขบวนไป เพราะว่ามีแนวโน้มว่าจะนำไปสู่ความรุนแรงอย่างแน่นอน"

ข้อเสนอคือให้สภาคณาจารย์ออกแถลงการณ์แสดงท่าทีอย่างหนึ่งหรือ "มากกว่าคำแถลงด้วย อาจจะต้องเข้าไปร่วมประชุม แล้วบอกเลยว่าสภาอาจารย์ทั่วประเทศเห็นแบบนี้" แต่เกรียงกมลบอกว่าการที่ออกมาไม่ได้เป็นไปอย่างที่เขาเสนอ แม้เสกสรรค์จะเห็นด้วย แม้แก้วสรรจะเห็นด้วย และอาจารย์หลายคนก็เห็นด้วย เพราะหลังจากเขาออกมาจากที่ประชุมก็ดูเหมือนจะมีใครบางคนโน้มน้าวไปอีกทาง สภาอาจารย์จึงไม่เคลื่อนไหว ฝั่งขมแห่งคำพูดแล้วนี่คงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มี "วาระขอนเร้น" คนมาจนถึงปัจจุบัน

มีอะไรอยู่ตรง?
แล้วความคิดเห็นต่อเคลื่อนไหวในปัจจุบันละ-เกรียงกมลบอกก่อนว่า เขาไม่ชอบใช้คำว่าเอ็นจีโอ

"เขาเป็นว่าคนที่ขมและเคลื่อนไหวอยู่ในขณะนี้บางส่วน อาจจะทำเอ็นจีโอก็ตามที" ใช้คำว่าขมนี่ฟังเข้าท่า สักถามไปว่าขมนแต่...หรือเปล่า

"ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเป็นคนดี มีความตั้งใจ มีความเสียสละ และมีความจริงจังมาก แต่ในการเคลื่อนไหวการต่อสู้ของมวลชน คุณเอาความจริงใจความบริสุทธิ์ไปแทนที่ความพอดีพอเหมาะไม่ได้-คนละเรื่องกันนะ เพราะฉะนั้นต้องหากความพอดีพอเหมาะ ซึ่งแต่ละเรื่องไม่เหมือนกัน ต้องยกเป็นกรณีๆ ไป ยกตัวอย่างกรณีหลังสุด กรณีสวนป่าสมมติสุราษฎร์ฯ ทุ่งพร กรณี เป็นการเคลื่อนไหวซึ่งมาถึงจุดที่ถ้าเลยไปอีกจะเกินความพอดี แต่เขาก็หยุด อันนี้เป็นความฉลาดของเขา ซึ่งดีแล้ว เขาเข้าไปในส่วนข้างจริง เขาก็ว่าสวนข้างเป็นของหลวงแล้วเพราะเอกขมนหมดอายุแล้ว ในขณะที่นายทุนยังคดป่าสมมติอยู่เลย ไม่มีใครไปจับ เขาก็บอกว่ามันเป็นที่หลวงแล้ว เขาอยากให้เราออกมาแจกให้ประชาชน เขาไม่ได้ไปทุบตีใคร ไม่ได้หรือบ้านเผาบ้านใคร อันนี้คือว่าพอดี สนไปแบบปรีมาณแล้วละ แต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น อาจจะมีตำรวจไปจับรถขนป่าสมมติบ้าง แต่ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร"

"ผมไม่อยากจะยกตัวอย่างที่มันล้มเหลว เพราะมันเหมือนจะพูดแล้วไปซ้ำเติม ผมเอาตัวอย่างที่ดีว่ามันอยู่ในเกณฑ์ ซึ่งมันก็ไปมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ถ้ามากกว่านั้นมันเกินพอดีทันที แต่เขาไม่ควรรู้ใช้คำจำกัด ควรใช้ว่าเขาเข้าไปดูแลที่ดินของราษฎรกว่า ในทางกฎหมายมันจะดีกว่า"

ถ่ายทอดอย่างการเคลื่อนไหวประท้วงจอร์จ บุรี ของอาจารย์ใจละ เกรียงกมลบอกว่าการอาจารย์ใจเป็นคนน่ารัก เป็นคนสะอาด และเป็นสีสน

"ผมเห็นว่ากรณีอาจารย์ใจเป็นสีสน ซึ่งไม่เป็นไรหรอก ก็มีได้ มีสีสนแปลกๆ เวลาบรรยายถึงที่เราต้องการสีสนๆ สดๆ แปลกๆ มาเติมบ้าง ให้เขาเป็นอะไรๆ ให้เขาเป็นอย่างที่"

เขาเป็น ก็ให้เขาแสดงออกเต็มที่เพียงแต่ว่าอยู่ในกรอบ"

แต่รัฐบาลทำไม่ถึงคุกคามข่มขู่ทักท้วง ตรงนี้เขาปฏิเสธว่าไม่ได้ข่มขู่-เข้า ันเรียกว่าโจมตีศีลศรัทธาก็แล้วกัน

"ผมว่าคนเป็นนายกฯ ในเวลาอย่างนี้ ในสถานการณ์อย่างนี้ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะมีความวิตกกังวลมากกว่าปกติ มันเป็นภาวะที่ไม่ปกติ ไม่ใช่ขบวนการธรรมดาแล้วจะมีการประท้วง มันจะมีการประชุมเอเปคซึ่งเป็นการประชุมที่ใหญ่มาของโลก แล้วก็มีผู้นำและประมุขของรัฐต่างประเทศที่มาร่วม แล้วบวกกับสถานการณ์ก่อการร้ายสากลซึ่งมีอยู่จริง ภาพที่เรลิตเทค ภาพที่นาฮาลี ภาพที่เม็กซิโก เป็นภาพจริงๆ แล้วเมืองไทยก็เป็นที่ต้องระแวงมาก ใครที่เป็นผู้นำก็ต้องเครียดทั้งนั้น เพียงแต่เขาจะมองอย่างไร จะเสนออย่างไรก็แล้วแต่บุคคลของแต่ละคน แล้วแต่สไตล์ ซึ่งอาจจะมีความบ้างขาดบ้าง หย่อนบ้างตึงบ้าง ก็มีภาวะวิพากษ์วิจารณ์ได้ไม่เป็นไร ผมอยู่ตรงนั้นผมมีหน้าที่ช่วยผู้นำให้ไม่ขาดไม่เกิน ช่วยผู้นำให้สามารถที่จะทำงานไปได้ต่อไป ในสิ่งที่ผมคิดว่าผมอยากให้เป็น หน้าที่ผมคือตรงนั้น คงไม่มีหน้าที่มาตั้งร้งผู้นำตัวเองและดีผู้นำตัวเอง"

แต่รัฐบาลแสดงท่าทีไม่อยากจะเคลื่อนไหวเลยทั้งสิ้น เขามองว่าขบวนการในส่วนตัวเองก็แล้วกัน "เอาเป็นว่าผมพยายามเรื่องนี้อาจเป็น 1 สัปดาห์แล้ว เพื่อจะให้มันอยู่ในจุดที่พอดีแล้วก็เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ผู้เคลื่อนไหวได้แสดงออกตามที่เขาต้องการ รัฐบาลก็สามารถจะดูแลไม่ให้เกิดการแทรกซ้อนได้ มันมีวิธีและผมพยายามอยู่ แต่ตอนนั้นผมอาจจะยังไม่เคลมอยู่"

"คุณต้องยอมรับว่าอย่างไรก็ตาม ใครเป็นรัฐบาลตอนนี้ก็ต้องเครียดทั้งนั้น แล้วมีบางคำพูดก็น่าคิดใจ การให้สัมภาษณ์ของคุณวีระพลทางวิทยุของหนึ่ง ศิริภรณ์ว่าที่ประชุมมนกนั้น ใครจะเป็นคนเชียร์คิดข้อมถ้าเกิดอะไรขึ้น คุณวีระพลตอบคำถามที่ง่าคิดว่าคิดเหมือนคน เขามองคนที่มาชุมนุมทุกคนเป็นคนที่ต้องรับผิดชอบ ทุกคนร่วมกันรับผิดชอบ"

"ยังจะบอกให้คุณวีระพลหรือผู้นำให้รับผิดชอบมันก็จะมากเกินไป แต่บอกว่าทุกคนร่วมกันรับผิดชอบนี้ ถ้าคนทืดแลไม่ไหวแรงนี้ ฟังแล้วมันก็ใจได้เหมือนคนนะ ผมกำลังจะบอกว่าขบวนการของเราฝ่ายประชาชนยังไม่แข็งแรง เราเห็นปัญหาเติมไม่หมด ทำไปทั่วไป เสนอไป แล้วก็ทำให้ขบวนการตัวเองแข็งแรงท่ามกลางความเคลื่อนไหว อันนี้เข้าใจได้ ปัญหาคือในภาวะที่เราเองไม่แข็งแรงไม่เป็นรูปขบวนการ แล้วยังไม่เป็นเอกภาพ แต่เราทั้งสองจะเคลื่อนไหวในสถานการณ์ใหญ่ๆ อย่างนี้ อันนี้เราต้องพยายามไปคิดดู ไปตกลงกันให้ได้ว่าเอา สถานการณ์ใหญ่ๆ ถ้าเราไม่แข็งแรงและเราดูแลไม่ได้ เกิดอะไรขึ้นมาแล้วมันจะจบเป็น มันจะเสียหายมาก"

"เมื่อคืนผมตั้งอยู่คนเดียว ผมคิดคนเดียวแล้วเขียนลงสมุดของผม (เปิดสมุดเล่มเล็กออกมาชี้ให้ดู) ผมบอกว่าความพ่ายแพ้ของฝ่ายซ้าย ผู้เสียหายจริงๆ คือประชาชนนะ การเคลื่อนไหวที่เจ็บทุกครั้ง คนที่เสียหายคือประชาชน ผมไม่อยากจะพูดถึงการเคลื่อนไหวก่อนหน้าที่จะเคลื่อนไหวจนกระทั่งเห็นผลมีเหตุผล ได้ประโยชน์ ู้ประมาณ เสรีแล้วคนที่เสียหายคือประชาชน"

"คุณรู้ไหมว่าตอนนี้ญาติพี่น้องคนงานไทยก็อยู่ที่นี่ ไหน เวลาที่กรมกรไทยก็อยู่ซึ่งอายุ 40 กว่าเต็มไปหมด เป็นกรรมกรรุ่นเก่า เวลาไปอยู่ที่นี่ คุณพาเขาไปขึ้นที่บ้านนายกฯ ขึ้นขึ้นผมก็อยู่ด้วย แล้วก็คำผมหลายๆ หลายๆ ก็ไม่มีอะไร แต่ผมรู้สึกเสียใจ และผมบอกเลยว่านี่เขาเสียใจไม่ใช่พวกคุณหรอก พวกคุณยังเหมือนเดิมเลย อยาไปเยี่ยมชื่อเลย ไข่...ยังเหมือนเดิม ยังคิดอะไรไม่ได้เลย เขามองกับการต่อสู้ ไข่...ก็ไปทั่ว ในนามต่อสู้เพื่อกรรมกร ยังทำเหมือนเดิม ยังสนุกยังขยัน"

"ผมยกตัวอย่างให้คุณฟัง ปากมูลนี่กลับไปแล้วหงอยเหงาเลย วนิดาออกจากพื้นที่ไม่ได้ ต้องตั้งอยู่คนมาขยับเป็นค่อนปี เพราะอธิบายไม่ได้ มันแพ้กลับไป แล้วคุณดูสิว่าสิ่งที่ผิดพลาดในกรณีปากมูลได้หนีขยับมาพูดใหม่ เหมือนปากมูลมีความผิดพลาดหลายอย่าง ที่ขยับขึ้นมาเป็นจริงทั้งหมด จะมากน้อยต่างกัน พวกาหนีตาอาจจะบงกชที่เกษียณ 50 เป็น 80 ได้ แต่มีพื้นฐานทุกเรื่อง ขนโคปปลาใจนี้ฮอปลกษณที่สุด คู่ไม่คู่มี ควรจะมีไม่มี สำหรับผมมันไม่ควรมีตั้งแต่ต้นแล้ว แต่ไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร เราก็สู้มาตลอด จนเมื่อมาถึงจุดหนึ่งเราเข้ามาเคลื่อนไหว ค่อยๆ ทำ มันไม่ได้ชนะที่เดียวหรอก มันค่อยๆ ชนะไปสะสมไป คนเริ่มเห็นด้วยตั้งเยอะแยะแล้ว"

"คุณสมศรเอาเทคโนโลยีมาเคลียร์หน้าทำเนียบฯ เป็นภาพที่เศร้าใจมากสำหรับผม ข้าราชการเกือบจะเป่าทั้งหมดวางอยู่แล้ว มาถึงเทคโนโลยีมาแกะหงสาแกะพลาสติก แล้วพบบๆ ด้วกระเป๋ารึอะไรไปขึ้นรถ ข้าราชการก็ลุกเดินไปทีไร เขาเกือบจะรอนะ ผมถามคุณเลยว่าคืออะไร ความจริงมีสัญญาณจากภาคีสานก่อนหน้าหลายอย่างที่ไปแล้วด้วยผมจะหาเอง อย่างนี้ข่าบ้านเสียหาย คนที่พูดกับผมเป็นคอมมิวนิสต์เก่าภาคีสาน รุ่น 50 สองสามคนคุยกับผม แล้วบอกว่าเขาข่าบ้านกลับไปแล้ว แต่ขอเวลาหน่อย เพราะว่าคุณพาเขามาทนมานอยู่ มันทนมามากเกินไป แล้วข้อเรียกร้องของคุณรุนแรงมากเกินไป บางข้อมันไกลเกินไป คุณทำให้พอด้ย คุณได้แล้วบางอย่างที่คิดว่าควรจะได้ พอสถานการณ์ไปสู่จุดที่เหมาะสม คุณก็สร้างข้อเรียกร้องใหม่ได้ พื้นฟูวิถีชีวิต-เขาอยากจะมีพื้นที่อยู่แล้ว พวกผมอยู่ที่นี่อยู่อยู่แล้วและจะเสนอเลย ในที่สุดปากมูลอาจจะยกตั้งทั้ง 8 บานเลยก็ได้ วนิดาไม่มีใครไปพิสูจน์เลย พวกผมอยู่ที่นี่ให้ทำอะไร จู่ๆ ให้สรองพื้นขึ้นมาไปเดินหน้าสี่เหลร สกานผมอาจจะทำก็ได้ แต่ให้เวลาผมบ้าง เพราะอยู่ตรงนั้นมันก็คืออยู่ท่ามกลางเขาควายต้นแหละ"

เหมือนกบจะบอกว่าการนี้ปากมูลมีข้อเรียกร้องของตัวเอง?

"ไม่ใช่ ผมไม่ได้พูดคำนี้แน่ๆ อาจจะตีความคล้ายๆ แบบนั้นได้ในบางกรณี แต่ถ้าพูดอย่างนี้มันไม่ยุติธรรมสำหรับเขา แค่นี้ก็เกือบจะไม่ยุติธรรมกับเขาแล้ว เพราะเราพูดข้างเดียว เขาเป็นว่าสิ่งที่เขาเรียกร้องทั้งหมดมีพื้นฐาน เพียงแต่จะจัดจหน้าจะจัดจหน้าเนื้อหาต่างๆ ให้มันได้พอดี แล้วก็เคลื่อนไหว วนิดาเขาก็อดทนกับปากมูลมาเป็น 10 ปีแล้วไม่ใช่เขาไม่อดทนนะ อาจจะมาถึงจุดหนึ่งที่เขาและข่าบ้านหนีไม่ไหวแล้ว ซึ่งตรงนี้ก็เห็นใจเหมือนกัน แต่ว่ามันไม่มีทางอื่น คุณเป็นประชาชนมันก็ต้องอดทนเท่านั้นเอง ไม่มีทางเลือกอื่นนะ เป็นอย่างนี้มาตั้งแต่โบราณแล้ว"

แต่มองย้อนไปในแง่องค์กรประชาชนก็จะเห็นว่าทกอินไปการจเวที่ออกทีวี ทำลายความข้อมธรรมของมือ

"มันอยู่กับใครจะตีความ เป็นโอกาสดีถ้าผมเป็นฝ่ายประชาชน เป็นโอกาสดีมากที่มีการถ่ายทอดสดออกทีวี ผมก็จะจัดขบวนผม จดวิธีการเสนอปัญหา จนกระทั่งคนฟังเห็นอกเห็นใจผม มันอยู่กับใครจะทำ ถ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องการเมืองทั้ง 2 ฝ่ายก็ต้องพร้อมที่จะหาแบบนี้ ถ้ามีคนบอกว่าวันนี้รัฐบาลได้มากกว่าก็แสดงว่าคุณแสดงัฐธบาลไม่ได้"

จะสู้ได้ใจในเมื่อเทคนิคการนำเสนอของข่าบ้านัฐธบาลไม่ได้อยู่แล้ว

"ไม่จริง สกานหนึ่งผมจะออกไปและไปเคลื่อนไหวให้ดู แล้วผมจะพิสูจน์ให้คุณดู"

ว่าไม่จริง ผมจะเคลื่อนไหวโดยที่รัฐบาลรู้สึกได้ว่าได้ด้วย แล้วก็แข็งแรงแรงขึ้นเรื่อยๆ" แต่ว่ากันว่าข้อตกลงเรื่องมือปากมูล คนที่ดูแลทำข้อตกลงต่างก็อยู่ในแวดวง ภูมิธรรม หมอมิ่ง กบเขาเอง

"คำว่ารัฐใหญ่และแข็งแรงมาก มีองค์กรเต็มไปหมด ที่เขาทำหน้าที่ต่างๆ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ มีกลไกราชการที่แข็งแรงมาก พวกคนเดือนตุลาที่บอกว่าเข้ามาในรัฐบาล ไม่ใช่จะทำอะไรได้มากมายหรอก แต่ว่าก็ทำอะไรได้ในบางเรื่องที่เราอยากจะทำ และเราก็เป็นโอกาสที่จะทำ เพียงแต่ว่าพอสมมติการชดเชยกัน มีการปะทะกันทางความคิด แรงๆ ก็ขัดคด ธรรมดา แต่ว่าก็ต้องเลือกเอาว่าอยู่ได้มากกว่าไหม ถ้าได้มากกว่าก็อยู่ ถ้าอยู่ได้มากกว่าก็กลับมา แต่ผมยังคิดว่าผมคงพอทำอะไรได้อยู่ ผมจะทำและผมก็มีวิธีคิดวิธีทำของผม"

ดูเหมือนจะไม่ใช่แค่ระบบราชการ แต่เป็นตายนายกฯ เอง ยกตัวอย่างอาจารย์จื๋อ ต่อให้เคลื่อนไหวมีเหตุผลมีประโยชน์ไม่รู้ประมาณอย่างไร ก็ถูกนายกฯ สร้างกระแสไว้แล้วว่าแค่ ออกมายืนถือป้ายก็คิดแน่

"คือการวิจารณ์นายกฯ นั้น อันที่หนึ่งผมมาช่วยท่านนายกฯ นะ ผมจะไม่วิจารณ์ท่าน ส่วนคนอื่นวิจารณ์ก็เป็นสิทธิของเขา และผมก็มองเห็นประโยชน์มากมายของนายกฯ ทุกสิ่งที่จะทำอะไรได้ก็ยกย่อง"

จีนทำที่แบบนี้ไม่เคยสะกิดบ้างหรือ

"เอาเป็นว่าท่านนายกฯ ท่านเมตตาผมเหมือนน้อง และผมก็พูดกับท่านตรงๆ เสมอมา ตั้งแต่ปี 2538 แล้ว ผมเห็นอะไรจะพูดตรงๆ กับท่าน แล้วท่านก็รับฟังผม เข้าใจ พูดได้แค่ไหนแล้วกัน"

แล้วอย่างคำวิจารณ์ของธีรยุทธ ชิงก็ไม่ควรตอบโต้แรงขนาดนี้

"ผมเคยให้สัมภาษณ์แล้วนะ ไม่ใช่คุณธีรยุทธกรณีเดียว โดยทั่วไปการวิพากษ์วิจารณ์ของปัญญาชนรัฐบาลก็รับฟังไว้ ก็ทำในสิ่งที่รัฐบาลเชื่อ เอาข้อวิจารณ์นั้นมาพิจารณา คุณต้องฟังไม่ใช่ไม่ฟัง แต่ถามว่าการตอบโต้กันทำได้ไหม พูดอย่างยุติธรรมการวิจารณ์ที่ถูกตอบโต้ต้องมีสีสันถึงถูกวิจารณ์กลับ ต้องบอกคำพูดของอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ คุณชวนให้สัมภาษณ์เลยว่าการตอบโต้กันถ้าจะมีก็ทำได้ สิทธิของทั้งสองฝ่าย ซึ่งแม้จะไม่สนุกแต่ก็เป็นคำพูดผมนะ แต่ว่าคนที่รัฐบาลอย่าไปอ้างอำนาจในทางที่มีขอบ ซึ่งอนนี้เป็นเส้นแบ่งสำคัญ แต่ถ้าฟังยาวๆ คำวิจารณ์ทั้งหมดของ อ.ธีรยุทธและคำตอบโต้ของนายกฯ มีประโยชน์นะ แต่สังคมจะชอบจับสีสน คือสังคมมันเป็นแบบมีพระเอกผู้ร้าย"

"ผมอยากยกกรณีทีกระบี สวนป่าส้ม ซึ่งท่านนายกฯ บอกเลยว่าคุณช่วยข้าที่ชาวบ้านบอกให้รู้ว่ายังมีที่ดินของรัฐอีกมากที่ให้ออกเช่าในราคาถูก แล้วผมคงสัญญาจะไม่จัดการอะไรอีก แต่อย่างไรก็ตาม การเข้าไปไม่ผิดกฎหมายขอให้ออกมา ผมไม่เห็นว่าคุณนายกฯ จะเกรี้ยวกราดอะไรกับเรื่องนี้ ผมคิดว่าผมไม่ควรจะต้องมาปกป้องนายกฯ ทุกเรื่องนะ และผมไม่ควรจะเป็น เพียงแต่ที่ผมคิดว่าท่านก็เป็นคนธรรมดา เป็นคนหนุ่มด้วยเข้าไป ยังไม่แค่นั้นท่านนายกฯ เนี่ย บางทีก็มีสีสนบ้าง ผมว่าเอาสิ่งที่เขาทำแหละๆ เราอยากได้อะไรจากเขา ความเป็นจริงในขณะนี้คือเขามีอำนาจสูงที่สุดในการบริหารประเทศ แบบนี้เราอยากจะได้อะไร หรือผลกดดันให้เขาไปในทางที่เราต้องการก็ผลทำให้เต็มที่แล้ว แล้วผลกดดันไปแล้วถ้ามีปัญหอะไรอีกอันนี้ต้องมาพิจารณา"

อ่านข่าวย้อนหลัง
เลือกวันที่ของข่าวที่ต้องการ
16 ตุลาคม 2546

 [Go to Top](#)

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

1852 ถนนเกษมราษฎร์ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

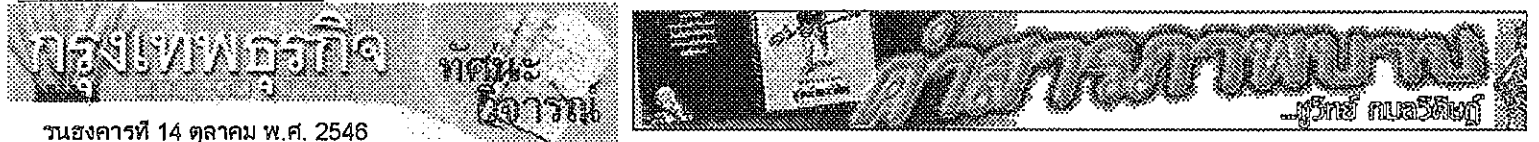
โทร 240 2612 แฟกซ์ 2490295 และ 2490299

อีสรภาพแห่งความคิด

Copyright (c) 1999 Thai Journal Group. All rights reserved. Reproduction in whole or in part in any form or medium without express written permission of Thai Journal Group is prohibited. ThaiPost and the ThaiPost logo are trademarks of Thai Journal Group. (Power and Designed by Thaicast Team, KSC Commercial Internet Co.,Ltd.)

Power by Internet KSC

วันอังคารที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2546

- ข่าวหน้าหนึ่ง
- บทบรรณาธิการ
- ทัศนะวิจารณ์
- เศรษฐกิจ
- เศรษฐกิจการเงิน
- ธุรกิจการตลาด
- การเมือง
- กรุงเทพไอที
- ไอที-อินเทอร์เน็ต
- คุณภาพชีวิต
- นวัตกรรม
- ต่างประเทศ
- กีฬา
- จุดประกาย

- เสารัสวัสดิ์
- จุดประกายวรรณกรรม
- กรุงเทพนอาทิตย์
- @Taste
- กรุงเทพ Auto
- SciTech
- Biz & Money
- เข็นสุดสปดาห์
- ไขปัญหาภาษี

เดินสวนกระแส : 14 ตุลา คนอยู่..อุดมการณ์หาย

วันนี้ ตรงรอบ 30 ปี เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งถือเป็นวันแห่งรอยต่อ ทางประวัติศาสตร์ของระบบการเมืองไทย เพราะประชาชนทั้งประเทศรวมพลังลุกฮือขึ้นมาเคลื่อนไหวต่อต้านระบบเผด็จการ และเรียกร้องจนได้มาซึ่งประชาธิปไตย วันนี้เมื่อ 30 ปี ก่อน ไม่เป็นเพียงวันแห่งความพ่ายแพ้ ของเผด็จการ แต่ยังเป็นวันแห่งชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของประชาชนทั้งประเทศ

ช่วงเวลา 30 ปีที่ผ่านมาของเหตุการณ์ 14 ตุลาคม ประเทศไทย สังคมไทย อาจจะได้รับอะไรมามาก แต่ก็สูญเสียอะไรไปไม่น้อย

และความสำเร็จที่สำคัญคือ นักอุดมคติคนหนุ่มคนสาวที่มีจิตใจเสียสละ เพื่อประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ และเพื่อความเป็นธรรมในสังคม

คนที่รวมเคลื่อนไหวต่อสู้ในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ส่วนใหญ่ไม่ได้ล้มหายตายจากไปไหน และยังมีลมหายใจ ดำเนินวิถีชีวิตกันตามอัธยาศัยกันอยู่

แต่อุดมการณ์วีรชนคน 14 ตุลาคม 2516 กำลังลบลบเลื่อนไปตามกาลเวลาที่ผ่านไป

วันนี้ไม่มีประชาธิปไตยที่ต้องต่อสู้เรียกร้อง แต่ประชาธิปไตยที่มีอยู่ เป็นประชาธิปไตยที่น่าอึดอัด และเป็นประชาธิปไตยที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำหรือความไม่เป็นธรรมในสังคมได้

ภารกิจในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เป็นธรรมในสังคมยังมีอยู่ แต่แทบจะไม่มีหัวขบวนในการขับเคลื่อนและผลักดัน

อุดมการณ์วีรชนคน 14 ตุลาคม 2516 จึงตกอยู่ในสภาพขาดการสืบทอด

คนหนุ่มคนสาว นิสิตนักศึกษาและประชาชน ไม่ได้เร่งรีบในอุดมการณ์ทางการเมืองเหมือนอดีต ไม่ได้ถูกปลุกปล้ำให้เป็นนักอุดมคติ เพื่อมีจิตใจของความเสียสละเพื่อส่วนรวมหรือการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมในสังคม

ประเทศอาจจะดูพัฒนาขึ้น แต่เป็นการพัฒนาทางด้านวัตถุ ปรัชญาในสังคม ถูกโน้มนำไปสู่ทุนนิยม โดยความใฝ่ฝันของคนหนุ่มคนสาวยุคใหม่ มุ่งการไขว่คว้าฐานะความมั่งคั่งและความร่ำรวย กลายเป็นสิ่งที่วัดความสำเร็จสูงสุดในชีวิต

สำหรับนักอุดมคติที่ยังหลงเหลืออยู่ นักอุดมการณ์คนเดือนตุลาที่ไม่ได้กลายเป็นพันธุ์ คงจะตกอยู่ในสภาพเดียวกันคือ อึดอัดต่อความเป็นไปทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

หรือต้องทนต่อแรงกดดันในปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม ซึ่งยังคงดำรงอยู่ในสังคม

คนที่ยังรักษาจิตวิญญาณของคนเดือนตุลา ไว้อย่างแน่วแน่และมั่นคง นักอุดมคติที่ยังหลงเหลืออยู่ กลายเป็นกลุ่มคนที่น่าเห็นใจ เพราะแม้จะรู้และเห็นปัญหา แต่ไม่รู้จักขับเคลื่อนกันอย่างไร เพราะกระบวนการนักศึกษาและประชาชนอ่อนล้าเต็มที

อ่อนล้าจนไม่อาจจะรวมตัวกันคิด อ่อนล้าจนแทบจะไม่มีพลังต่อรองใดๆ กับผู้กุมอำนาจรัฐ

กรุงเทพทัศนะ

เวทีสาธารณะสำหรับ การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านสามารถ ส่งบทความพิเศษ รายงานพิเศษ รายงานการจรรยาบรรณจากภาคสนาม เรื่องราวร้องทุกข์ หรือจดหมาย มาได้ที่

ชื่อคุณ :

หัวข้อ :

ข้อความ :

คลิก

หัวข้อ 5 อันดับ ล่าสุด

- 348 . บอชชะอุตสาหกรรมในเขตอุทยานแห่งชาติ [1]
- 347 . คำสวทறு แบบใหม่มีตโณณาน้ำผึ้ง ไม่น่าจะใช่ได้อีกแล้วในยุคนี [4]
- 346 . จำคำมั่นใหม่ทดแทนกรณีศรีเชอร์แอน [2]
- 345 . สนามหลวง กม ๑๔ ตุลา มของคู่กัน [8]
- 344 . นายพทการเมือง [0]

ดูหัวข้อทั้งหมด

คนเดือนตุลาคนยังอยู่ โดยกระจัดกระจายตามชอกนุญต่างๆ ในสังคม บางคนโหด
แล่นอยู่ในวงการเมือง บางคนยังเป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคม แต่แนวคิดของ
เดือนตุลาเปลี่ยนไปมาก

และเปลี่ยนไปตามสภาพหรือฐานะของแต่ละคน

มุมมองในปัญหาสังคมของคนเดือนตุลา จึงถูกสะท้อนออกมาเป็นมุมมองที่แตกต่าง แม้
แต่ปัญหา "สวนรวม" ซึ่งเคยเป็นคำที่สามารถสร้างเอกภาพในการต่อสู้ในยุค 14 ตุลา
แต่ปัจจุบันกลายเป็นคำที่ต้องตีความหมาย และนำไปสู่ข้อขัดแย้งในแนวทางการต่อสู้
ของคนเดือนตุลาด้วยกันเสียแล้ว

ศัตรูของประชาชนเมื่อ 30 ปีก่อน เป็นศัตรูที่ปรากฏตัวตนชัดเจน โดยสวนเครื่อง
แบบเผด็จการเต็มยศ แต่ปัจจุบันไม่ปรากฏตัวตนที่ชัดเจน จนกลุ่มพลังภาค
ประชาชน แทบไม่รู้ว่าจะต้องสู้กับใคร หรือจะสู้ในรูปแบบไหน

สิ่งที่ยังรับรู้กันอยู่คือ ปัญหารากเหง้าของสังคมไทยยังดำรงอยู่ ความเหลื่อมล้ำและความ
ไม่เป็นธรรม ยังคงอยู่ แต่สิ่งที่น่าเศร้าคือ ใครจะเป็นผู้สืบทอดภารกิจในการแก้ไข

เมื่อ 30 ปีก่อน มีคนหนุ่มสาวที่มีจิตใจเสียสละ มีนิสัยนักศึกษาที่พร้อมจะแสดงบทบาท
ในฐานะหัวขบวนของพลังขับเคลื่อน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสังคมที่ดีกว่า

แต่วันนี้ คนหนุ่มสาวที่มีจิตใจห้าวหาญ คนที่มีจิตวิญญาณการเสียสละเพื่อสวนรวม
กำลังจะสูญพันธุ์จากสังคมไทย

ส่วนคนเดือนตุลา ซึ่งควรจะทำหน้าที่ สืบทอดอุดมการณ์วีรชน 14 ตุลาคม 2516 ดู
เหมือนว่า จะกลายพันธุ์ กลายความคิดไปแล้วจำนวนไม่น้อย จึงแทบจะฝากความหวังกับ
คนเดือนตุลา ที่เหลืออยู่ไม่ได้มากนัก

งานครบ 30 ปี 14 ตุลาคม 2516 จึงเป็นเพียงการย้อนรำลึกถึงอุดมการณ์ของคนหนุ่ม
สาว ย้อนรำลึกถึงการต่อสู้ของประชาชนและผู้ที่มีจิตวิญญาณการเสียสละเพื่อสวนรวม
ย้อนรำลึกถึงความดีงามของนักอุดมคติในอดีตเท่านั้น

และเป็นอดีตที่คนร่วมสมัยในเหตุการณ์ยุค 14 ตุลาคม 2516 นิควรหลงลืม เพราะเป็น
ความดีงามที่ร่วมกันสร้างกันไว้ ด้วยอุดมการณ์ที่บริสุทธิ์ ซึ่งคงจะไม่มีโอกาสร่วมกันสร้าง
ขึ้นมาใหม่

แม้คนเดือนตุลา ส่วนหนึ่งจะเป็นกลุ่มที่มีบทบาทนำทางสังคม และอยู่ในฐานะที่จะ
สร้างความดีความงามเพื่อสังคม สืบทอดอุดมการณ์วีรชน 14 ตุลาคม 2516 ก็
ตาม

กรุงเทพธุรกิจ

About Us | Suggestion | Site Map | GetThaiFont | Contact Us | Privacy Policy
copyright © 2000 Netson Group / Produced & Designed by : KI Internet Dept.
All Right Reserved, Contact us : ktwebmaster@bangkokbiznews.com

429506

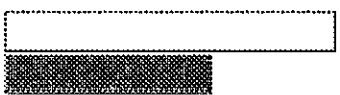
อ่านข่าว **เอเชีย 2003**
 โลกแห่งความแตกต่าง : หุ่นส่วนที่ตอนาคค

HOME | มติชน | ข่าวสด | ประชาชาติธุรกิจ | มติชนสุดสัปดาห์ | ศิลปวัฒนธรรม | เทคโนโลยีชาวบ้าน | เส้นทางเศรษฐี | ลำปางพิมพ์ | ศูนย์ข้อมูล | หางาน

เลือกอ่านฉบับย้อนหลัง
 10 ต 2546 ค 208

ค้นหาครรหษ์ในฉบับย้อนหลัง

วิธีการค้นหาข้อมูล
 ใส่คำที่ต้องการค้นหาที่ช่องว่างสี่ฟ้า ด้านบน จากนั้นคลิกที่ ค้นหาข้อมูล ค่ะ

หมายเหตุ
 หากต้องการค้นหาจากวันที่สามารถพิมพ์ วัน/เดือน/ปี พ.ศ. เช่น 15/12/2545 หรือ เดือน/ปี พ.ศ. เช่น 12/2545

หากคำที่ต้องการค้นามีเว้นวรรค (space) เช่น ชื่อ นามสกุล ให้เขียนเครื่องหมาย "%" แทนที่ว่าง

ดังตัวอย่าง
สมิตรา จันทร์ใจ
 ให้เขียนเป็น **สมิตรา%จันทร์ใจ** เป็นต้น

วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ยี่ 23 ฉบับที่ 1208

เงาตะวันออก 2003

วรศักดิ์ นัทธโนบล

คนเดือนตุลาคมในรัฐบาล

ทุกวันนี้เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ได้มีคนซึ่งถูกเรียกหรือเรียกตัวเองว่า "คนเดือนตุลาคม" เข้าไปมีตำแหน่งแห่งที่อยู่ในรัฐบาลแต่ละชุดจนกลายเป็นปรากฏการณ์ปกติไปแล้ว

ปรากฏการณ์เกิดขึ้นได้อย่างไร ?

และมีความแตกต่างกับคนที่ไม่ใช่คนเดือนตุลาคมคนอื่นๆ ที่เข้าไปอยู่ในรัฐบาลตรงไหน ?

นับเป็นประเด็นที่น่าสนใจไม่น้อย และจะสนทนาในเรื่องนี้ได้ ก็ต้องเริ่มการย้อนกลับไปที่ที่มาที่ไปที่ทำให้คนเดือนตุลาคมเข้าไปอยู่ในรัฐบาลก่อน

เท่าที่ผมลองนึกทบทวนดู พบว่า ก่อนที่ปรากฏการณ์ที่ว่าเกิดขึ้นนั้น คนเดือนตุลาคมมีอยู่ 2 กลุ่มด้วยกัน

กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มที่เข้าไปไปร่วมมือกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) ทั้งก่อนและหลังการรัฐประหารวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2519

อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มที่ยังปักหลักอยู่ในเมือง กลุ่มหลังนี้มีทั้งคนที่เป็นชายและไม่ได้เป็น แต่ในที่นี้จะหมายถึงคนที่เป็นชายอย่างเป็นทางการเป็นหลัก

การอยู่หรือไปของ พคท. จึงมีส่วนไม่มากนักน้อยในการทำให้คนเดือนตุลาคมจำนวนหนึ่งเข้าไปอยู่ในรัฐบาลที่ประกอบไปด้วยพรรคการเมืองต่างๆ

หรือพูดอีกอย่างก็คือว่า ถ้า พคท. ยังรุ่งโรจน์อยู่และการต่อสู้กับรัฐบาล (ไม่ว่าจะด้วยยุทธศาสตร์ใดก็ตาม) ยังมิได้แตกสลายแล้ว บางที่ปรากฏการณ์ที่ว่าอาจจะไม่เกิด หรือเกิดแต่น้อยในแบบที่ไม่เป็นที่กล่าวขวัญกันอย่างทุกวันนี้ก็ได้

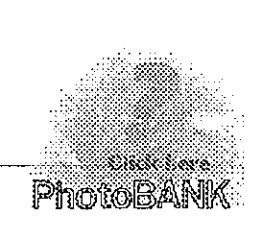
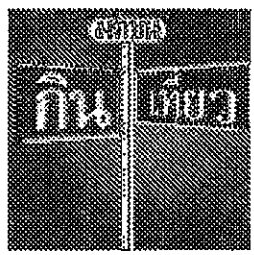
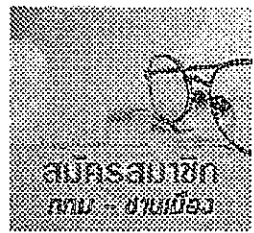
ฉะนั้น การที่คนเดือนตุลาคมขัดแย้งกับ พคท. เมื่อเริ่มพุทธทศวรรษ 2520 จึงเป็นหลักหมายสำคัญของปรากฏการณ์ดังกล่าว

แต่ทั้งนี้ก็ควรกล่าวด้วยว่า หลักหมายที่ว่านี้ไม่ได้หมายความว่า พอ พคท. เริ่มอ่อนแอลง คนเดือนตุลาคมก็แหกกันไปอยู่ในรัฐบาลอย่างทันทีทันใด

หากแต่ในความเป็นจริงแล้ว คนเหล่านี้ยังใช้เวลาอยู่นานนับปีกันเลยทีเดียวที่จะ "ปรับตัว" ได้อย่างที่เห็นในทุกวันนี้

กล่าวคือว่า ตอนที่คนเดือนตุลาคมเริ่มหันหลังให้กับ พคท. ใหม่ๆ นั้น โดยภาพรวมแล้วคนเดือนตุลาคมยังคงอุดมการณ์เดิมของตนเอาไว้ แต่ด้วยความจำเป็นในการดำเนินชีวิต คนเดือนตุลาคมจึงต้องหันไปประกอบอาชีพต่างๆ เพื่อเลี้ยงตนและครอบครัว บางคนที่ยังเรียนไม่จบเพราะเข้าป่าก็หันกลับเรียนต่อจนจบ

แน่นอนว่า กลุ่มคนที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือคนเดือนตุลาคมที่ออกจากป่าในขณะนั้นส่วนหนึ่งย่อมต้องเป็นคนเดือนตุลาคมที่ไม่ได้เข้าป่านั่นเอง

ตอนนั้นถ้าใครติดตามดูชีวิตของคนเดือนตุลาคมประจำหนึ่งดูหนึ่งดูละคร หรือนวนิยาย เรื่องหนึ่งแล้ว จะพบว่า คนเดือนตุลาคมมีกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันหลากหลาย อยู่น้อย บางคนหันกลับมาแต่งชุดนิสิตนักศึกษาเพื่อเรียนต่อให้จบ บางคนที่มีพรานะ หรือโอกาสก็เรียนต่อโท-ต่อเอก บางคนทำงานในเอ็นจีโอ บางคนก็ขายประกัน บางคนก็ทำธุรกิจ ฯลฯ

ที่สำคัญก็คือว่า ในระหว่างที่คนเดือนตุลาคมกำลังปรับตัวปรับความคิดอย่างขนานใหญ่อยู่นั้น มีคนเดือนตุลาคมอยู่กลุ่มหนึ่งที่ยังคงคิดและหมายมั่นที่จะทำงานเพื่อส่วนรวมต่อไป ด้วยการเข้าไปอยู่ในพรรคการเมืองต่างๆ

คนกลุ่มนี้ถ้าหากยังมีความเป็นชายหลงเหลืออยู่ การเข้าไปในพรรคการเมืองขณะนั้นก็ไม่ต่างกับการเข้าไปทำงานแนวร่วม

ส่วนที่ไม่หลงเหลือความเป็นชายบางคนก็เข้าไปด้วยความเชื่อว่า ความคิดเพื่อส่วนรวมของตนน่าจะถูกผลักดันออกมาเป็นนโยบายได้บ้าง ถึงแม้จะไม่เต็มที่หรือไม่มากนักก็ยังดี

ด้วยเหตุนี้ ภายหลังจากที่คนเดือนตุลาคมกลุ่มนี้เริ่มปรับตัวได้ในราวๆ กลางพุทธทศวรรษ 2520 เป็นต้นไป การเข้าสู่พรรคการเมืองของคนกลุ่มนี้ก็ค่อยๆ กลายเป็นปรากฏการณ์ที่ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ และด้วยเหตุที่การเข้าสู่พรรคการเมืองเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่คนเดือนตุลาคมก็ต้องปรับตัวเช่นกันนั้น

จึงไม่แปลกที่เราจะพบว่า มีบางคนได้หลอมละลายตนเองเข้าไปในวังวนการเมืองที่ครั้งหนึ่งตนเคยเรียกว่า การเมืองแบบหน้าเภา การเมืองแบบศีกัดนา หรือ ฯลฯ

แต่จะเป็นเพราะเหตุนี้หรือไม่ก็ตาม เราจึงพบต่อไปว่า คนเดือนตุลาคมที่เข้าไปในพรรคการเมืองเหล่านี้บางคนก็ถึงกับหันมาทะเลาะกันเองก็มี

จะอย่างไรก็ตาม ในระยะแรกๆ ที่คนเหล่านี้เข้าไปในพรรคการเมืองนั้น บทบาทที่ยอมยังไม่เป็นที่โดดเด่นเป็นธรรมดา อย่างสูงสุดก็ได้รับการเลือกตั้งเป็น ส.ส.

แต่นับแต่พุทธทศวรรษ 2530 เรื่อยมา คนเดือนตุลาคมในกลุ่มนี้บางคนก็เริ่มก้าวขึ้นมา มีตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญมากยิ่งขึ้น เริ่มจากเป็นเลขาธิการรัฐมนตรี แล้วก็เลื่อนขั้นขึ้นเป็นรัฐมนตรีช่วย หลังจากนั้น การเป็นรัฐมนตรีหรือสูงกว่านั้นก็กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาไป

ภาพโดยรวมในปัจจุบันจึงพอสรุปได้ว่า คนเดือนตุลาคมได้กระจายเข้าไปอยู่ในแทบจะทุกพรรคการเมืองที่สำคัญ และแทบจะไม่มีพรรคใดที่ไม่เคยเป็นหรือร่วมอยู่ในรัฐบาล ที่สำคัญก็คือว่า นับแต่ที่มีการก่อตั้งพรรคไทยรักไทยขึ้นมาจนพรรคการเมืองนี้ได้เป็นรัฐบาลด้วยเสียงอันท่วมท้นนั้น ตำแหน่งทางการเมืองในระดับสูงอย่างเช่นรัฐมนตรีก็ดูเหมือนจะไม่สำคัญเท่ากับการเป็นผู้วางแผนทางการเมืองให้กับพรรคการเมือง

ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของพรรคการเมืองไทยที่คนเดือนตุลาคมมีส่วนอย่างมาก

การที่คนเดือนตุลาคมได้เข้าไปมีบทบาทในพรรคการเมือง หรือรัฐบาลดังที่เห็นกันในทุกวันนี้ นั้น ในด้านหนึ่งย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่า คนเดือนตุลาคมได้ใช้ประสบการณ์ของตนที่เคยได้รับมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นนิสิตนักศึกษาและเป็นพลพรรคของ พคท. มาเป็นประโยชน์กับพรรคหรือรัฐบาลที่ตนสังกัด

แต่นั่นยังไม่สำคัญเท่ากับประเด็นที่ว่า คนเดือนตุลาคมเหล่านี้ต่างคนต่างอยู่ต่างพรรคที่เมื่อถึงเวลาหนึ่งก็ย่อมแสดงบทบาทที่แตกต่างกันออกมาให้เห็น ภาพจึงกลายเป็นว่า ต่างคนต่างก็แสดงจุดยืนในอันที่จะปกป้องนโยบายและผลประโยชน์ของพรรคหรือรัฐบาลที่ตนสังกัด

เกี่ยวกับประเด็นนี้ถ้ามองในมุมการเมืองกระแสหลักก็จะหมายความว่า คนเหล่านี้ต่างเชื่อว่า จุดยืนของตนนั้นล้วนยืนหยัดเพื่อส่วนรวม อันเป็นอุดมการณ์เดิมของตนก่อนหน้านี้จะเข้าไปสังกัดพรรคการเมืองหรือรัฐบาล ถึงแม้จะในฐานะแนวร่วมหรือทำงานแนวร่วมก็ตาม

แต่ถ้ามองอย่างทวนกระแสแล้ว เราก็จะพบว่า จุดยืนดังกล่าวลึกลงไปแล้วได้อิงแอบอยู่กับผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ แฝงอยู่ด้วย และก็เป็นที่ยุ้กันดีว่า กลุ่มผลประโยชน์เหล่านี้ต่างล้วนมีสายสัมพันธ์อันดีกับพรรคการเมืองที่คนเดือนตุลาคมเหล่านี้สังกัด

และก็เพื่อผลประโยชน์ที่วุ่น คนเดือนตุลาคมจึงพยายามต่อสู้ทุกวิถีทางเพื่อให้พรรคการเมืองของตนได้ก้าวขึ้นมาเป็นรัฐบาล และถ้าไม่ได้เป็นก็ลดระดับลงมาร่วมรัฐบาลก็ยังดี

ไม่ว่าจะเป็นธรรมกับคนเดือนตุลาคมหรือไม่ก็ตาม การมองอย่างทวนกระแส นับว่าเป็นการมองที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากกว่าการมองอย่างกระแสหลัก

ในทางตรงข้าม ถ้าจะให้การมองว่ากระแสหลักสอดคล้องกับความเป็นจริงมากกว่านั้น ก็สามารทำได้เช่นกัน แต่นั่นย่อมหมายความว่า คนเดือนตุลาคมจะต้องร่วมตัวจัดตั้งพรรคการเมืองของตนเองขึ้นมา ซึ่งเห็นได้ชัดว่า เป็นไปไม่ได้ยาก เพราะไม่มีทั้ง "ทุน" และเครือข่ายอิทธิพลมากเท่าพรรคการเมือง

ดลกรายก็คือว่า ไม่ว่าคนเดือนตุลาคมจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม จุดยืนที่คนแสดงเมื่อไปอยู่ในรัฐบาลเรื่องหนึ่งที่มีความรู้ไปกับการวางแผนทางการเมืองก็คือ การแสวงหายุทธวิธีในการปกป้องรัฐบาลของตนผ่านรูปแบบต่างๆ รูปแบบเหล่านี้มีตั้งแต่การออกมาพูดหรือให้สัมภาษณ์ (ซึ่งถือเป็นรูปแบบเก่า) ไปจนถึงการใช้กลไกอำนาจรัฐมาเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะสื่อสารมวลชน

ถือว่าเป็นดลกรายก็เพราะว่า คนเดือนตุลาคมนั้นนอกจากจะมีประสบการณ์ทางการเมืองแบบต่างๆ เป็นต้นทุนเดิมให้แก่ตนเอง (และใช้ต้นทุนนี้กับพรรคการเมืองที่ตนสังกัด) แล้วคนเดือนตุลาคมยังมีความสามารถพิเศษในการโฆษณาประชาสัมพันธ์อีกด้วย

ความสามารถตรงนี้ถือเป็นผลผลิตที่แยกไม่ออกจากการโฆษณาชวนเชื่อที่ "คอมมิวนิสต์" ถนัด และคนเดือนตุลาคมเองก็มีประสบการณ์พอตัว

คนเดือนตุลาคมจึงเก่งในเรื่อง "ไฮปาร์ก" หรืออภิปราย ส่วนที่ไม่เก่งก็มีความเข้าใจและมีความสามารถพอที่จะวางแผนได้ว่า ทำอย่างไรจึงจะให้ "การโฆษณาชวนเชื่อ" กลายเป็น "การโฆษณาประชาสัมพันธ์" ในความรู้สึกของมวลชน

ที่สำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถใช้สื่อในภาคเอกชนมาโฆษณาชวนเชื่อให้กับตนได้ด้วย นอกเหนือไปจากการใช้สื่อของรัฐที่นำมาปรับใช้เป็นปกติอยู่แล้ว

โดยสรุปแล้ว ความคิดเพื่อส่วนรวมหรือเพื่อสังคมของคนเดือนตุลาคม ในรัฐบาลจึงเป็นความคิดคนละชุดกับที่คนเหล่านี้เคยคิดเมื่อครั้งยังเป็นซ้าย

ด้วยเหตุนี้ ความคิดแรกเริ่มเมื่อเข้าสังกัดพรรคการเมืองที่ว่าเป็นงานแนวร่วมนั้น จึงเป็นเรื่องที่เหลวไหลเมื่อมาถึงวันนี้

ในทางตรงกันข้าม ความคิดเพื่อส่วนรวมที่วากลับเป็นความคิดที่เป็นตัวแทนทางชนชั้นที่แน่นอนที่ไม่ใช่ชนชั้นล่างโดยตรง หากแต่เป็นชนชั้นนายทุนโดยแท้

เหตุฉะนั้น อาณิสงส์อันใดก็ตาม ที่ชนชั้นล่างได้รับจากรัฐบาลที่มีคนเดือนตุลาคมเข้าไปมีส่วนร่วมใช้อย่างมีนัยสำคัญนั้น จึงอาจจะมิใช่อะไรอื่น...

หากแต่คือ ของเหลือทางชนชั้น

หน้า 33

E-mail : webmaster@matichon.co.th

Copyright © by Matichon Public Co.,Ltd. All Rights Reserved. Design by Matichon Information Center.

หนังสือพิมพ์คุณภาพ เพื่อคุณภาพของประเทศ

[ดวงชะตา] [อรมวิชัยชีพ] [พงษ์เหียว] [พงษ์รม] [อีลาเร็ด] [อดุลย์บริบท]

HOME

มติชน ข่าวสด ประชาชนธุรกิจ มติชนสุดสัปดาห์ ศิลปวัฒนธรรม เทคโนโลยีชาวบ้าน เส้นทางเศรษฐี สาขาพิมพ์ ศูนย์ข้อมูล
หางาน

มติชนหนังสือพิมพ์

วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ปีที่ 26 ฉบับ
ที่ 9348

2003

"เกรียงกมล เลาน์ไพโรจน์" "คนเดือนตุลา"ที่ยังไม่พอใจสังคมไทย

สมภาพสมพิเศษ

14 ตุลาคม 2546 ที่จะถึงนี้ เป็นวันครบรอบ 30 ปีของเหตุการณ์วันมหาวิปโยค ซึ่งจะมึงงานรำลึกที่มริเวทมนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และห้องสนามหลวง โดยก่อนหน้าการจงดงานในด้านต่างๆ ส่วนนี้มีปัญหาเกิดขึ้น โดยเฉพาะชื่อของวัน ที่กลายเป็นความเห็นอกเห็นใจคนของสังคมไทย ในแง่ของความยิ่งใหญ่ว่า จะเพียงพอหรือไม่ที่จะต้องขนานนามวันนี้เป็น "วันประชาธิปไตย"

"เกรียงกมล เลาน์ไพโรจน์" อดีตเลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ปี 2518 หนึ่งในผู้ร่วมเหตุการณ์ ผู้ซึ่งวันนี้มีที่ทำงานอยู่ในตำแหน่งรรมบาล ในฐานะที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรี บอกเล่าถึงความยิ่งใหญ่ของเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ว่า เป็นเพราะเหตุการณ์นี้เป็นเรื่องของคนทั้งชาติที่แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นร่วมกันในการคัดค้านเผด็จการ เรียกชื่อประชาธิปไตยและความเป็นธรรม ซึ่งตนคือเจตนารมณ์ของ 14 ตุลา แต่หากจะให้นิยามวันประชาธิปไตย 14 ตุลา ขงห่างไกลจากปี 2475 มาก เพราะวันที่ 14 ตุลาคมมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอยู่แล้ว แต่ว่าอำนาจเผด็จการเข้ามาสลับสมบสเปลี่ยนมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2475 จนกระทั่งจุดหนึ่งที่ประชาชนทนไม่ไหวแล้ว จึงลุกขึ้นมาสู้กับเผด็จการ เพื่อให้ได้เปลี่ยนรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น"

"แล้ววันนี้ในประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยมากแล้วหรือยัง" เราย้อนถามเขา

"เกรียงกมล" ตอบเขาตัวเองหนึ่งขาดก่อนจะตอบว่า "โธ้ย !! เป็นประชาธิปไตยมากแล้วนะ คุณไปเปิดดูรัฐธรรมนูญฉบับนี้ละ โดยเฉพาะเรื่องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของรัฐ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้คือ ประชาชนยังใช้สิทธิไม่เต็มที่ตามรัฐธรรมนูญเลย แต่สิ่งที่น่ากลัวและน่าห่วงที่สุดในสังคมไทยขณะนี้คือ ความสามารถในการคิดและการแยกแยะ ผมไม่พอใจ 30 ปีที่ผ่านมาเพราะ ไม่ได้สร้างคนที่มีจิตสำนึก ความคิดสร้างสรรค์ สังคมชนแยะ น่าห่วงคน

News
Clipping
on Internet
ไม่ต้องซื้อ
หนังสือพิมพ์
ตัดข่าวเอง

- ข่าวหน้า 1
- บทนำ
- การเมือง
- เศรษฐกิจ
- ต่างประเทศ
- การศึกษา
- บันเทิง
- กีฬา
- กระบวนการยุติธรรม
- ชีวิตคุณภาพ
- ภูมิภาค
- ผู้หญิง-ครอบครัว
- สังคม
- คอลัมน์
- กระแสรสนัก
- ประชาชื่น
- ออนไลน์
- รถยนต์

ค้นหาข่าว

วิธีการค้นหาข่าว

ใส่คำที่ต้องการค้นหาที่ ช่องว่างสีแดง ด้านบนจากนั้นคลิกที่ ค้นหาข่าว ละ

หมายเหตุ

หากต้องการค้น

จากวันที่
สามารถพิมพ์
วัน/เดือน/ปี พ.ศ.
เช่น
15/12/2545
หรือ
เดือน/ปี พ.ศ.
เช่น 12/2545
หรือ
วัน/ เช่น 15/

หากคำที่ต้อง
การค้นมีเว้น
วรรค (space)
เช่น
ชื่อ นามสกุล ให้
เขียนเครื่องหมาย
"%" แทน
ที่ว่าง
ดังตัวอย่าง
สมิตรา จนทร์
เงา
ให้เขียนเป็น
สมิตรา %จนทร์
เงา เป็นต้น

PhotoBANK

รุ่นใหม่ๆ ที่โตมาพร้อมชมบรรยากาศที่ไม่สร้างสรรค์มาก ดงฉัน ผมจึงขอ
เรียกร้องว่า แท้จริง ครบรอบ 30 ปี พวก 14 ตุลาต้องจัดประชุม มอกทนไม่
ได้แล้ว เราจะจับมือกันขึ้นมาสู้เพื่อสร้างวัฒนธรรมที่ดีของสังคมไทย จัดเป็น
กระบวนการขนาดใหญ่เพื่อคนรุ่นหลัง ไม่ใช่มาแข่งรำลึกสงเสาคเหตุการณ์ประวัติ
ศาสตร์ ไม่จำเป็นแล้ว ผมไม่สนุกด้วยนะ เอาเทพที่มีเสียงหวีดซ้าย กรีดร้องมา
เปิดทั้งวัน ผมว่าพอ ไม่ต้องมาบรรยายอะไรอีกแล้ว จนเจ็บปวดพอแล้ว แต่
คุณน่าจะ ไปทำอะไรต่อจะดีกว่า"

"เจตนารมณ์ของ 14 ตุลา นอกจากเพื่อคัดค้านเผด็จการ สู้ให้ได้มาเพื่อ
ประชาธิปไตยและเพื่อความเป็นธรรมแล้ว ต้องรวมถึงความก้าวหน้าของ
สังคมด้วย" !!

เมื่อถามถึงคำ "คนเดือนตุลา" ว่า ทำไมคนในสังคมส่วนใหญ่ถึงมองว่าคน
เดือนตุลาน่าหงอนใส่ เขาใช้ความคิดอยู่นานก่อนจะบอกว่า "เออ... ไม่รู้ว่าคน
เขา มองคนมากหรือเปล่านะ ซึ่งผมก็ต้องไปพิจารณาตัวเอง แต่การต่อสู้ของ
ประชาชน คนที่เข้าร่วมทุกระ ดมถือว่าอาสาสมัครไปทำเพื่อส่วนรวม เพื่อ
ประชาชน จะเห็นทุกคนที่เกี่ยวข้องไม่ว่า รมีตัวตนมากชก และคนส่วนใหญ่ก็
ไม่ได้ดูถ่มอง คนดูถ่มองคือผู้นำทั้งหลายนี้แหละ ซึ่งควรจะทำตัวให้คิดถึงคน
อื่น ผู้ที่เสียชีวิตมากที่สุดในการณ์ 14 ตุลาคือประชาชน รองลงมาคือเด็ก
ชกเรียนธรรมดาศและชกเรียนอาชีวะ ที่เสียชีวิตน้อยกว่าใครเพื่อนคือชก
ศึกษามหาวิทยาลัย นี่คือข้อเท็จจริงของ 14 ตุลา และอาจเป็นข้อเท็จจริงของ
การสูญเสียทุกครั้งในการณ์การชุมนุมใหญ่ๆ ด้วย แม้กระทั่งพฤษภา
ทมิฬ"

"คนเหล่านี้เป็นพวกนิรนาม ลองไปถามสิว่ามีใครจำชื่อวีรชน 14 ตุลาได้สัก
5 คนชย อาจจะจำไม่ได้ด้วยซ้ำไป คนไหนเกี่ยวข้องมากหน่อยก็จะจำหน้า
ได้ เพราะทุกปีก็จะเจอญาติวีรชน ซึ่งสิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่คาราคิด"

สำหรับคำถามที่ว่า "แนวคิดของคนเดือนตุลาที่ไปอยู่กรมรฐบาล ทบคนที่ไป
อยู่กรม รากหญ้าที่เป็นชกกิจกรรม มีแนวคิดแตกต่างชน จะนำไปสู่ความชด
แย้งหรือไม่" เขามอกว่า "แตกต่างชกชดแย้งไม่เหมือนชน อย่างผมก็จะมี
ความเห็นที่แตกต่างจากเพื่อนหลังจากออกจากป่า จนมาถึงเหตุการณ์พฤษภา
ทมิฬ ผมก็เห็นแตกต่างจากเพื่อน"

ก่อนจากคนเรากลมถึงความคิดมริสุทธิในายชกศึกษาคที่ต้องการทำเพื่อบ้าน
เมืองจากชายผู้ผ่านเหตุการณ์การเคลื่อนไหวมามาก จนวนนี้มาเป็นทีปรีชาน
นายชก ว่า วนนี้เปลี่ยนไปหรือไม่

"เก็รียงกลม" ไม่ได้ตอบตรงๆ แต่มอกว่า "คุณเริ่มต้นเป็นคนหนุ่มคนสาว คุณ
มีความปรารถนาดีต่อบ้านเมือง ซึ่งคุณได้มาจากพ่อแม่คุณ จากครอบครัว
คุณ สมมุติว่ายายชอมพาลานไปวด ไปทำทาน ใครเดือดร้อนก็มาหายาย ก็

จะพอกันเสียที่รักความเป็นธรรมให้หลายคนนี่ บางคนเป็นลูกทนายความ พ่อ
ก็ลำบาก แม่ก็พูดไม่ออก ช่วยคนจนอยู่เรื่อย"

"ที่มาของคนไม่เหมือนกัน แต่เรารวมกันได้ด้วยมีความปรารถนาในรายนาม
สาวก่อน 14 ตุลาคมหรือก่อนเข้าป่า หลังจาก 14 ตุลาคมแล้ว คนหลายคนเดินไปสู่
ความคิดอุดมการณ์ทางการเมืองแบบหนึ่ง จะเรียกว่าสังคมนิยมหรืออะไรก็
ตาม ซึ่งในโลกนี้จนหมดไปแล้ว จนแข็งไปแล้ว แต่คุณก็ไม่ถาวรจะทิ้งไป ไม่
ถาวรเลิกไป เพราะชนคือความปรารถนาที่ดี ฉะนั้นก็กลับมาอยู่จุดที่คุณอยู่เดิม
เช่นแหละ"

"เคยลองมาแล้ว เจ็บกบฏแล้วก็พอ แต่อย่าทิ้งมันไป" !!

นายภักในสายตากคนเดือนตุลา

-สังคมมองว่านายภักอาจไปสู่สภาวะ ไม่ฟังใคร

"นายภักฟัง หากไม่ฟังคงจะไม่มีใครมาช่วยงานขนาดนี้หรอก มีคนหวังว่า
คุณทักษิณจะใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ เป็นไปไม่ได้เลย เพราะกระแสของโลกทุก
วันนี้มีรัฐธรรมนูญ มีสื่อมวลชนอย่างนี้ มีประชาชนที่มีประสบการณ์ในการ
คัดค้านเผด็จการ และคุณทักษิณก็ไม่ได้เป็นอย่างนั้น คุณไม่ต้องหวังหรอก
และเขาก็ฉลาดพอที่จะไม่ให้หลุดไปอยู่เส้นทางอย่างนั้น"

-แต่ระหว่างคุณทักษิณ กับ อ.ธีรยุทธ บุญมี เหมือนคุณทักษิณไม่ฟัง

"ธีรยุทธโดนพรรคการเมืองทุกพรรคตอกกลับมาอย่างแรงตั้งขึ้น แต่ผมไม่
เห็นด้วยกับการตอกกลับมา ไม่มีประโยชน์หรอกกับการตอบโต้คนแรง
สาธารณะไม่ได้ประโยชน์ แต่ธีรยุทธมีลักษณะพิเศษที่วิจารณ์ผลการเมืองทุก
ครั้งแล้วโดนวิจารณ์กลับมาทุกครั้ง"

-การที่นายภักไม่พอใจคำวิพากษ์วิจารณ์ของคนเดือนตุลา เป็นเพราะเขาก็มี
คนเดือนตุลาทำงานให้รีเปล่า

"คุณเห็นคนที่ทำงานอยู่กับนายภักออกมาตอกสมรีเปล่า คนพวกนี้เขาก็ทำ
งานต่อไป นายภักคาดหวังคนพวกนี้มาทำอะไร เพื่อต่อสู้กับพวก 14 ตุลาคมหรือ
ไม่เห็นมีใครออกมาพูด เพราะเขากลัวว่ามีเสรีภาพที่จะพูด ใครมีหน้าทีตอบโต้
หรืออยากจะทำตอบโต้ก็แล้วกันไป เขาก็ทำงานของเขาไป"

-แสดงว่าการที่ อ.ธีรยุทธวิพากษ์วิจารณ์ก็รับได้

"ผมต้องการให้นายกฯฟัง และไม่ต้องการอะไร แต่ว่าแต่ละคนบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน หากคิดกลับ ไปอีกแง่หนึ่งนะ คุณทักษิณเป็นอย่างนี้ น่าดีใจนะ คนที่มีเงินมากที่สุด มีอำนาจมากที่สุด หากเขาเก็บอารมณ์ไว้ เขาจับปากจับคอ ก็พวกที่ไม่ได้ใช้ใจพูด แต่ใช้สมองพูดมากเกินไป พวกนี้ฝากลา ให้เขาเป็น อย่างนี้ดีกว่า ก็อทกษิณพูดด้วยใจ วิจารณ์เขาได้ แล้วเขาวิจารณ์ แล้วกลับ แต่อย่าใช้อำนาจก็แล้วกัน อย่างเช่นว่า รุ่งขึ้นรัฐทรูถูกกันบ้าน โดนจับ หรือ โดนธรรมศาสตร์ ด้งกรรมการสอบ เพราะมีใบส่งจากทรวง อย่างนี้ไม่ได้"

หน้า 13

<< :::: Back Page ::::>>

E-mail : webmaster@matichon.co.th

Copyright © by Matichon Public Co.,Ltd. All Rights Reserved. Design by Matichon Information Center.